BÙI CHÍ VINH

Ba trong một

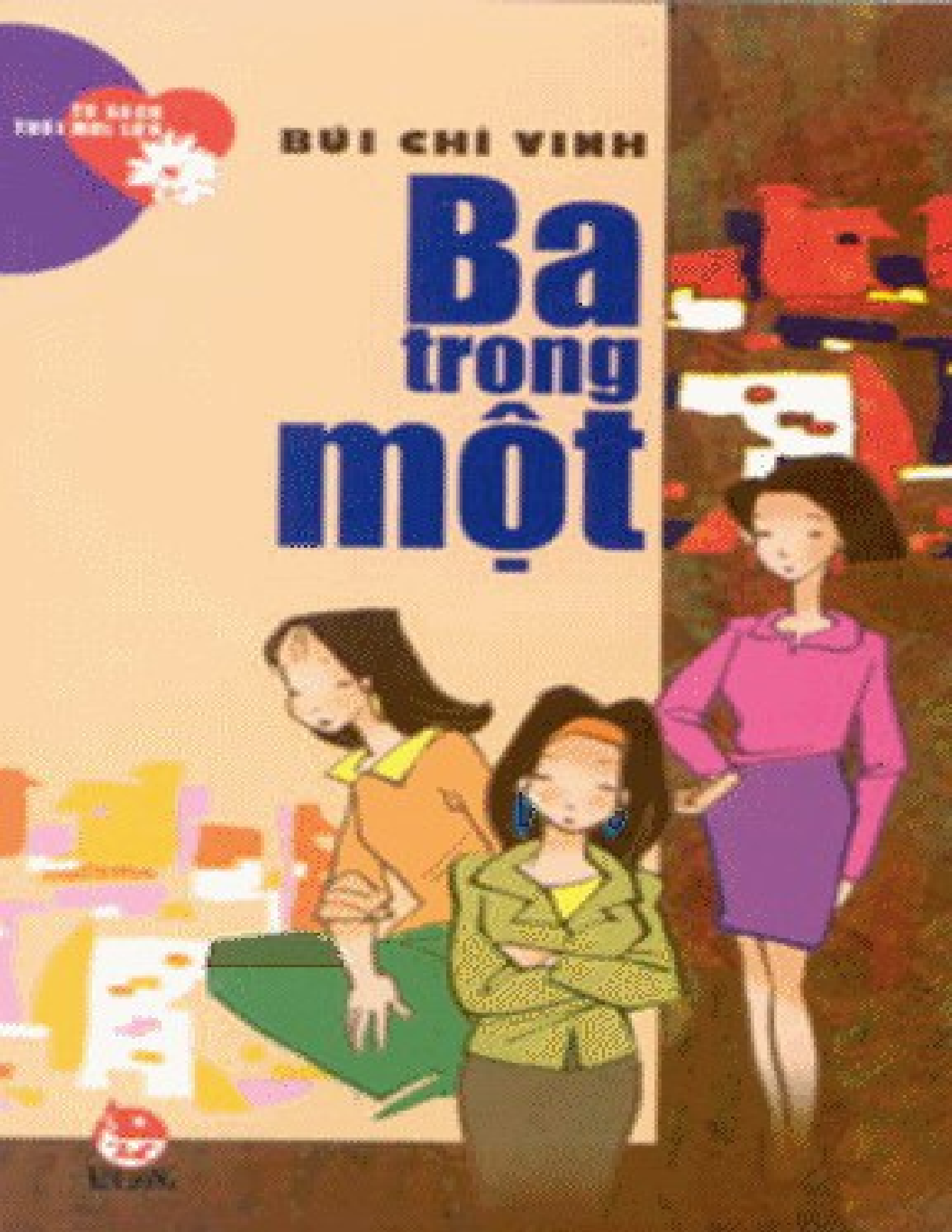

BÙI CHÍ VINH

Ba trong một

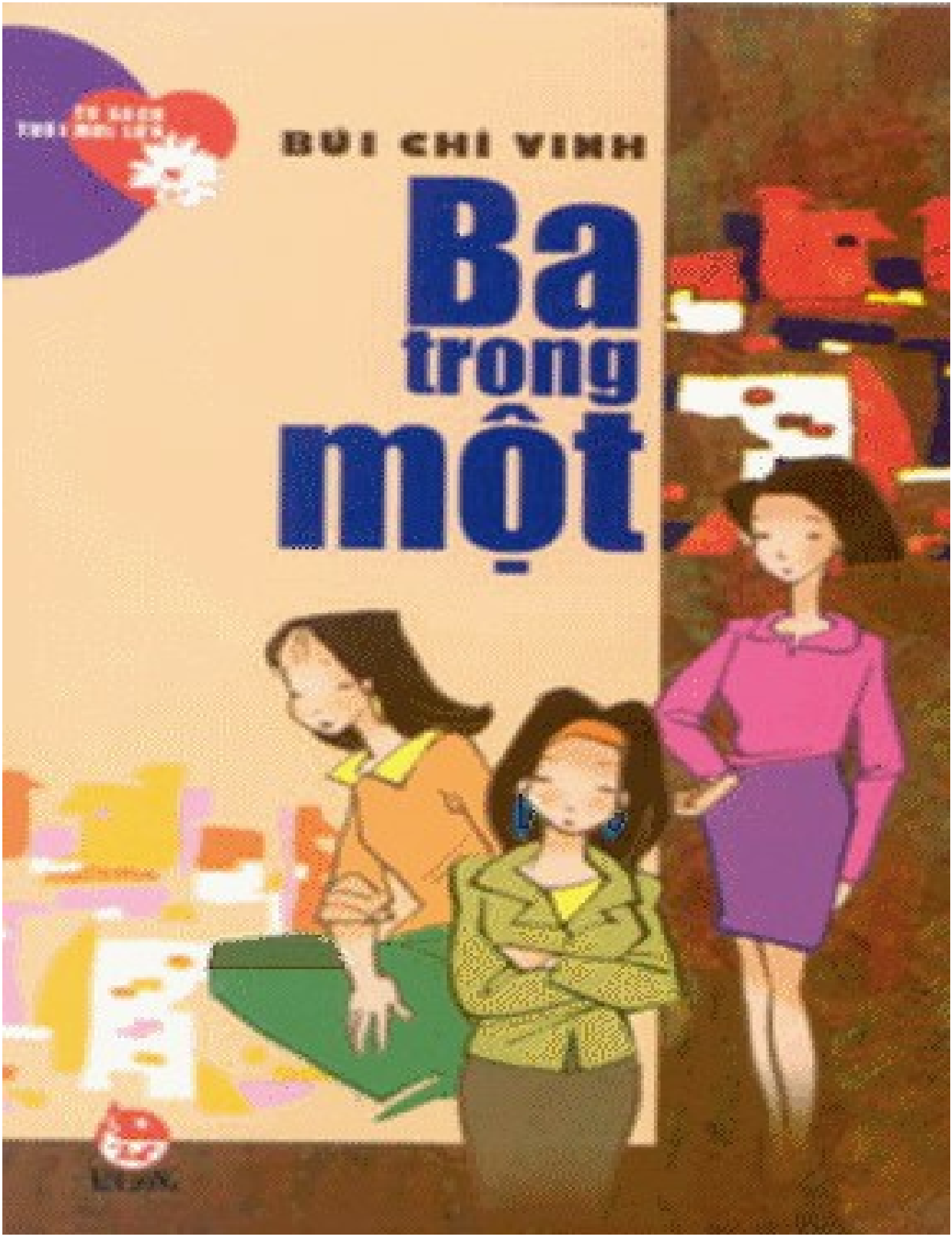

Ba Trong Một

Bùi Chí Vinh

Chia sẽ ebook : http://downloadsachmienphi.com/
Tham gia cộng đồng chia sẽ sách :
Fanpage : https://www.facebook.com/downloadsachfree
Cộng đồng Google : http://bit.ly/downloadsach

Table of Contents

Một
Hai
Ba
Bốn
Năm
Sáu
Bảy
Tám
Chín
Mười
Mười một
Mười hai

Một

Chúng ta không sinh sản vô tính
Chúng ta không phải những ả cừu Dolly
Ai dám bảo chúng ta là "BA TRONG MỘT"
Chúng ta sẽ đáp lại: hì hì!

Chúng ta không phải là sản phẩm
Máy tính, kem đánh răng,
alô di động, thời trang...

Ai dám cả gan đem chúng ta đi tiếp thị
Chúng ta sẽ cho biết mùi lá ngọc cành vàng

Chúng ta càng không phải là hàng hóa
Xe gắn máy, nước hoa, thuốc lắc, dầu gội đầu...
Đừng hòng đem chúng ta ra quảng cáo

Chúng ta sẽ cho biết mùi mắt liếc dao cau
Không ai được đem chúng ta mua bán
Ai dám kinh doanh ba công chúa nhu mì?

Một người gấp ba, ba người hòa làm một
Trái tim mọi người sẽ phá sản, hi hi...

Tịnh gấp nhật ký. Cô hài lòng với bài thơ vừa sáng tác. Bài thơ chắc chắn mang tựa đề là "BA TRONG MỘT", đúng theo đơn đặt hàng của Trâm và Thuyên. Cô mơ màng nhớ lại lúc tan lớp ngoại ngữ ban đêm về, ba đứa đi cạnh nhau líu lo. Thuyên nói trước:

- Phải kỷ niệm ngày thành lập nhóm!

Trâm tiếp tục:

- Bằng một bài thơ là ý nghĩa nhất…

Tịnh giãy nảy:

- Tại sao không phải một bức tranh hoặc một bản nhạc?

Trâm lắc đầu:

- Đừng trốn tránh trách nhiệm thiêng liêng Tịnh ơi. Tao biết mày rất mê thơ và đang có sẵn "phép lạ" trong tay.

- Ơ, nhưng mày với Thuyên cũng đang nắm trong tay "phép lạ". Chưa kể tụi bay hâm mộ hai môn hội họa và âm nhạc cực kỳ…

Thuyên tủm tỉm:

- Rồi sẽ đến lượt tao. Bộ mày làm rơi "cái đó" mất tiêu hở Tịnh?

Làm rơi "cái đó" ư? Không bao giờ! Tịnh thừa hiểu Thuyên muốn ám chỉ gì. Cô lặng lẽ luồn một ngón tay vô trong phần túi mini nằm trên nắp phải chiếc quần jeans kiểu cọ và bất chợt rùng mình. Lạy Chúa, "cái đó" vẫn còn nguyên qua hình thù cồm cộm, sần sùi, ma quái...

Cô thở phào dù sắc mặt tái mét.

Tại quán cóc đầu tiên gần bãi giữ xe, trong khi hai "người mẫu" lớp ngoại ngữ ban đêm là Mơ Thuyên và Mộng Trâm "đá lông nheo" một cách bí ẩn cho nhau thì cô gái sắc sảo nhất của bộ ba tên Miên Tịnh lại chìm dần vô cơn mộng mị. Chớ gì nữa, vừa đặt tách trà "lipton cúc" xuống bàn là Tịnh dựa đầu vào ghế mây nhắm nghiền mắt. Phải chăng giấc ngủ ngắn cứ ập đến với cô mỗi lần bàn tay chạm cái… vật sần sùi.

*

Ồ, sẽ không có chuyện gì xảy ra trên trái đất lộn xộn thường xuyên này nếu Tịnh thủ tiêu quyền mơ ước. Mà cớ chi không mơ ước nhỉ? Với một thiếu nữ 17 tuổi có chiều cao một mét sáu mươi, thân hình thon thả, xấu đẹp tùy người đối diện, học lực năm cuối lớp 12 trung học phổ thông thuộc loại đáng ngả mũ chào, chưa kể là con một trong gia đình trung lưu, ra đường có Spacy đời mới di chuyển thì chuyện mơ ước một vài thứ trong tầm tay cũng chẳng hề đặc biệt, ngay đến việc có thể giao đất trồng… cây si cho một đống con trai mới lớn chớ sao!

May phước là Miên Tịnh không thuộc hệ phái nữ nhi có khát vọng tầm thường như vậy. Mẹ cô đã từng nói với ba cô: "Con Tịnh nhà này như ma. Mới sinh ba tháng đã mở mắt trừng trừng nằm nghe mưa rơi suốt đêm lên mái tôn hàng xóm". Ba cô cười ngất: "Con bé đàm đạo với tiếng mưa đó". Mẹ cô lo lắng: "Còn nhỏ mà sống thần giao cách cảm nguy hiểm lắm". Ba cô nhún vai: "Em đừng sợ, nó thuộc gien di truyền của anh, nó sẽ mê thơ!".

Tịnh còn lâu mới thấm gien di truyền của ba. Á à, nhưng cô biết thơ là ảo thuật từ 24 chữ cái biến thành vần thành điệu, thơ là tiếng ru thuở nằm nôi nghe mẹ hát, là tiếng mưa rơi khoan nhặt rờn rợn, là tiếng dế mèn gáy ran nức nở trước nanh vuốt một con rắn rình mò. Thơ là thiên nhiên và sinh vật đang chuyển động quanh cô chờ phát ra ngôn ngữ hùng tráng, bi thương, ngôn ngữ của khát vọng. Ba nói đúng, cô mê thơ từ lúc chào đời và sẽ mê cho đến lúc… lìa đời.

Đáng tiếc, Tịnh chẳng bao giờ là một nhà thơ, dù chỉ làm nữ thi sĩ quèn trong lớp. Cô làm thơ dở ẹc, dở kinh khủng, dở đến mức con cóc không dám nhảy ra khỏi hang. Cô có thể thuộc lòng, đọc vanh vách từng mẫu tự hay, từng câu thơ hay, từng bài thơ hay của các thi hào thi bá lừng danh Nam Bắc Đông Tây đủ mọi quốc tịch, nhưng khi tự mình sáng tác thì buồn ơi, xin chào!

Cô đeo nỗi buồn đó như một thứ hành trang nặng nề mỗi lúc soi gương. Còn phải hỏi, mỗi lúc ý tưởng thi ca cạn kiệt là khuôn mặt trong gương phản chiếu tương đương một… bà già xấu ỉn.

Tịnh chỉ được giải thoát khỏi mơ ước làm "nữ sĩ" khi ghi tên học thêm Anh văn ở một trường ngoại ngữ nổi tiếng. Ở đây, sau một tuần lượn Spacy cô đơn để thăm dò tình bạn tri âm đồng điệu, cô bắt đầu quên béng nỗi phiền muộn để làm quen với hai người bạn gái có xuất xứ khá lạ lùng.

Không lạ lùng sao được, Mơ Thuyên tướng tá yểu điệu, gốc cố đô Huế, ái nữ một bà chủ gallery hội họa trên đường Đồng Khởi, hơn Tịnh chỉ 90 ngày sinh, mới nhoẻn miệng thôi là đã thấy má lúm đồng tiền. Còn Mộng Trâm lớn lên từ một xóm nghèo ven kênh Nhiêu Lộc, vừa bươn chải buôn bán vừa dùi mài kinh sử, hết lớp 11 là gom đủ vốn liếng mở cửa tiệm sơn móng tay, uốn tóc, làm thẩm mỹ tại gia. Con gái 17 tuổi bẻ gẫy sừng trâu, riêng Mộng Trâm 17 tuổi hóa thân thành cô chủ nhỏ, 18 tuổi rủng rỉnh đi hát karaoke và bây giờ hơn 18 xuân xanh

một chút định bẻ gẫy song sắt cuộc đời bằng cách tu luyện thêm sinh ngữ.

Điểm giống nhau thứ nhất giữa ba cô gái là có cùng chiều cao một mét sáu mươi.

Điểm giống nhau thứ hai của họ là ba chiếc Spacy có cùng một nước sơn.
Điểm giống nhau thứ ba là khó tính trước bất kỳ một "cái đuôi" nào rề rề...

Điểm giống nhau thứ tư giữa họ là đẹp. Chính cái đẹp hình thức và cái khó tính "nội dung" đã liên kết họ đồng qui ở những điểm giống nhau khác sau bảy ngày thăm dò.

Vâng, nếu Chúa có bảy ngày tạo dựng thế gian thì ba cô gái xinh như mộng cũng có bảy ngày thu xếp thiên đường trên trái đất. Ngày đầu tiên làm quen, họ gần như giành nhau phát ngôn về nghệ thuật.

Mộng Trâm sôi nổi hơn ai hết. Trong nhóm, xét thuần túy về năm sinh, rõ ràng cô là cánh chim đầu đàn. Cô chúm chím:

- Mình say âm nhạc đến điên tiết. Thuở nhỏ nhà nghèo tắm sông bẩn thỉu thì mê vọng cổ, khi cao kều lên lại ghiền tân nhạc, giờ biết làm ăn, biết thế nào là văn minh đô thị thì mê đủ trường phái nhạc cao cấp trên đời. Nói thiệt hai bồ nghen, mình yêu nhạc giao hưởng, thính phòng ngang ngửa... chè thập cẩm.

Mơ Thuyên chớp chớp hàng mi dài sọc:

- Chao ơi, mình thì chết vì hội họa mấy bồ ạ. Mình yêu tranh từ bẩm sinh cơ. Mình có thể nhịn ăn nhịn uống, đứng ngẩn ngơ trong gallery của mẹ hàng giờ khi chiêm ngưỡng một họa phẩm tuyệt tác.

Miên Tịnh bàng hoàng:

- Không ngờ ba đứa mình cùng say mê nghệ thuật. Mình thích thơ hơn cả... xôi mặn và trà "lipton cúc".

Ba người đẹp nín thở quan sát nhau trong năm giây. Giây thứ sáu, giọng Trâm buồn thiu:

- Nhưng mình mê nhạc mà lại không biết hát. Bắt chước Britney Spears thì giống khỉ ăn ớt, nhại tiếng Aguillera thì hao hao chó sủa, há hốc giống Phương Thanh thì tựa mèo gào... Mình chỉ là nữ hoàng karaoke xóm nghèo thôi.

Mắt Thuyên rơm rớm:

- Mình cũng rứa. Yêu tranh từ thời kỳ phục hưng, cổ điển đến mọi trường phái trừu tượng, dã thú. Thậm chí, mình am hiểu cả sự tế nhị thâm thúy của tranh làng Hồ. Nhưng cứ động tới cọ màu, giá vẽ là mẹ mình lại khổ công thu dọn. Nói chung, mình không thể thành họa sĩ được.

Tịnh có cảm giác bị hai mũi tên ghim trúng tim. Cô an ủi hai bạn mới:

- Chúng ta đều giống nhau: 3 trong 1. Cùng yêu mê nghệ thuật nhưng không đụng chạm sờ mó được. Biết bao giờ tụi mình đạt ước mơ ca sĩ, họa sĩ và thi sĩ hở ông trời?

Tiếng than thở của Tịnh có lẽ thấu lòng trời. Bởi vì "than" tuy đồng âm với bệnh "than" nhưng không hề mang vi khuẩn Anthrax từ bọn đầu độc. Và cũng bởi vì ông trời luôn luôn có mắt, khác xa trùm khủng bố Osama Bin Laden, nên khi tình bạn của họ chuyển sang ngôn ngữ "mày, tao" thân mật thì sáng kiến cũng phát sinh. Ngày thứ bảy trong tuần đầu làm quen, ba cô

gái đã biết ớn bệnh… than.

Trâm chép miệng:

- Chậc, không thèm rên rỉ nữa. Thời sự hàng ngày đã rên rỉ quá nhiều, lò lửa chiến tranh bùng cháy khắp nơi. Phụ nữ chúng ta không cần ngày 11 tháng 9 bất hạnh ở Tháp đôi New York.

Thuyên bổ sung:

- Chúng ta cũng cóc cần ngày 8 tháng 3 xạo sự. Cánh đàn ông, con trai luôn vay mượn ngày phụ nữ để tự "ga lăng" mình chứ chẳng hề thương yêu phái yếu.

Tịnh kết luận:

- Hãy tự thương yêu nhau bằng vũ khí của con gái là ước mơ. Hai bồ biết không, ước mơ thành tựu nhờ phép lạ.

- Hả? Ai nói?

Mặc kệ Thuyên và Trâm giả vờ ngơ ngác, Tịnh âm thầm chìa ra 3 cuốn truyện cổ tích nhỏ xíu. Ba cuốn cùng mang một nhan đề "Ba hạt dẻ dành cho Lọ Lem". Cô tỉnh bơ:

- Tụi mình đang cần ba hạt dẻ thần thông. Ba đứa tên cùng bắt đầu bằng chữ T, cùng khát khao thi ca, nhạc, họa. Vừa rồi, vô nhà sách, tao đã tình cờ thấy được 3 quyển bán ế cuối cùng này. Tại sao bọn con trai biết đầu tư phép lạ vào Aladin, Alibaba, Thủy thủ Sinh Bá để tìm hy vọng mà chúng ta lại nỡ bỏ quên Lọ Lem nhỉ?

Trâm reo lên đắc thắng:

- Đúng là tư tưởng… "BA TRONG MỘT". Ô kê, mỗi đứa giữ một cuốn. Tao sẽ đọc. Cầu mong sáng mai trên đầu giường mỗi nàng sẽ mọc những hạt dẻ Lọ Lem.

*

Trời ạ, mãi đến bây giờ, khi đã hóa thân thành một nữ sĩ tài hoa có khả năng nhả ngọc phun châu suốt 24 giờ trong ngày, nghĩa là bất kỳ lúc nào cũng có thể làm thơ như một cái máy, Miên Tịnh cũng chẳng bao giờ quên biến cố khủng khiếp đêm hôm đó...

Đêm hôm đó, đêm sắp vào rạng sáng ngày thứ tám của Chúa theo Kinh thánh, cô lịm dần với trò chơi phép lạ mình bày ra trên chiếc giường bình yên. Đêm hôm đó, cuốn truyện mới mua đặt trên ngực cô kêu sột soạt mà cô đâu hay. Trong cơn mộng mị, cô thấy mình chính là Lọ Lem trong xiêm y lộng lẫy đang hốt hoảng chạy như bay về nhà sau màn vui chơi vũ hội. Bên tai cô gầm gừ tiếng gió rít và tiếng bà tiên nào văng vẳng: "Đủ ba hạt dẻ mới gặp Hoàng tử. Con chỉ có một hạt dẻ cho mơ ước của con. Nào, dậy đi Lọ Lem!".

Tịnh bừng mắt dậy, bóp chặt trái tim. Có phải "nó" sắp nhảy vọt khỏi lồng ngực không? Cuốn sách phập phồng nơi lồng ngực biến mất, mồ hôi cô vã ra như tắm. Cô thừa biết phòng ngủ mình luôn khóa cửa.

Quyết định sáng suốt nhất lúc này là quan sát. Và cô đã thấy gì sau khi tỉnh táo? Chúa ơi, cổ tích "Ba hạt dẻ dành cho Lọ Lem" hoàn toàn bốc hơi như khói, nhưng trên đầu giường cô có một cái-giống-như-là-cúc-áo-thô-ráp-sần-sùi...

Cô dụi mắt rất từ từ. Đâu, không phải cúc áo, không phải hạt dẻ, mà là một vật-phát-sáng-hình-quả-trám-tí-hon. Trong tích tắc, Tịnh thu hết can đảm đặt tay vào "vật lạ" kia. Ngay khi cô vừa chạm tay, thân nhiệt cơ thể đang từ 37 độ bỗng băng giá thành số 9, rồi sau đó nóng rực, nóng như mặt trời thiêu đốt. Cô ngã lăn ra bất tỉnh, nhưng trong tay vẫn giữ khư khư vật lạ nhiệm mầu.

Lần đầu tiên cô bỏ học không lý do ở trường. 10 giờ sáng, Tịnh đẩy cửa phòng lảo đảo bước ra khiến hai đấng thân sinh kinh ngạc. Họ kinh ngạc không chỉ vì đôi mắt sáng như sao của cô con gái rượu, mà chính vì từ đôi môi mấp máy của cô đang tuôn trào những... bài thơ như nước chảy hoa trôi.

Người mẹ lắp bắp một câu quen thuộc:

- Con Tịnh nhà này như ma…

- Ờ ờ, nó thuộc gien di truyền anh cơ mà. Nhưng nó đọc những câu thơ mình... chưa nghe một lần nào...

Bất chấp sự hoang mang tột độ của hai người lớn, Tịnh nắm chặt "vật lạ" bước xuống cầu thang gọi phôn cho hai người bạn. Cô chưa kịp bấm số thì điện thoại đã ré lên. Giọng Trâm thảng thốt:

- Cuốn truyện mày đưa mất rồi Tịnh ơi. Sáng ra, tao chỉ thấy một-cái-hạt-dẻ. Và tao hát hay hơn tất cả mọi ca sĩ…

Khỏi phải nhắc đến cú điện thoại kế tiếp của Mơ Thuyên. Nội dung cũng tương tự. Chỉ khác là tiểu thư xứ Huế nức nở vì ước mơ đột ngột biến thành sự thực não nùng:

- Hu hu, mười đầu ngón tay tao đang thô kệch bỗng nở đầy hoa tay. Mày hiểu tao nói gì không Tịnh, hoa tay là biểu hiện cho sự tài hoa người họa sĩ. Hu hu, tao thèm vẽ và tao đã vẽ cực xịn. Cuốn truyện bị mất tích dù không ai lấy. Sờ sờ trên đầu giường tao là một hạt dẻ nham nhám, 1 chứ không phải 3. Hu hu... Thế mà lúc nằm mơ tao cứ ngỡ mình là Lọ Lem. Người tao đang nguội dần đây. Sao, mày sao hở Tịnh?

Hai

Khi mất đi những cuốn sách thần tiên, cổ tích
Chúng ta thành Lọ Lem rất đỗi đàng hoàng
Thành Lọ Lem chẳng cần ba hạt dẻ
Chúng ta lượn vòng khắp đô thị thênh thang

Công chúng cần thơ ư? Có thơ ngay tức khắc
Cần nhạc ư? Họ sẽ được giải sầu
Muốn thưởng ngoạn tranh thì lại càng dễ ợt
Chúng ta vốn là "BA TRONG MỘT" siêu sao!

Chúng ta mơ ước và chúng ta toại nguyện
Từ tiện nghi đến năng khiếu dị thường
Chúng ta bay bướm và chúng ta lả lướt
Từ siêu thị ngọt ngào đến hội chợ văn chương

Chúng ta nhảy nhót và chúng ta mỏi cẳng
Vũ trường tan ca cũng tựa hí trường
Ôi, giá ba hạt dẻ nở ra chàng Hoàng tử
Cho có chút gì để nhớ để thương...

Tịnh gấp nhật ký. Bài thơ thứ hai ra đời không thuộc về đơn đặt hàng của Trâm và Thuyên mà do cô tự thống kê hoạt động thời gian qua của nhóm. Chớ gì nữa, suốt thời gian qua, cả nhóm gần như sống trên mây bởi phép lạ huy hoàng. Ngoài nhan sắc nguyệt thẹn hoa nhường có sẵn, Tịnh làm điên đảo bao người lỡ nghe cô… đọc thơ. Trâm cũng vậy, cô khiến các nữ ca sĩ ngôi sao ăn khách trên sàn diễn phải thất nghiệp khi giọng hát oanh vàng thỏ thẻ. Thuyên lại càng "mỗi người một vẻ", đôi má đồng tiền càng lúm có duyên hơn lúc xe hơi quan khách rầm rộ nối đuôi nhau dọc đường Đồng Khởi xem triển lãm đầu đời.

Tuổi 17, 18 các cô đã làm những chuyện động trời. Tờ nhật báo Ban chiều vốn bán chạy như tôm tươi nhờ khai thác cuộc đối đầu giữa nước Mỹ và Afghanistan, đã cử phóng viên đến hứa hẹn rằng sẽ đưa hình các cô lên trang nhất nếu… chiến tranh chống khủng bố kết thúc.

Còn lâu họ mới biết, những lúc đó Tịnh, Trâm, Thuyên ngồi mơ màng trong quán cóc.

Thuyên chưa hết xúc động:

- Cầu được ước thấy. Các ông tây bà đầm mua sạch sành sanh tranh bày ở gallery. Tài khoản mẹ tao ở ngân hàng đầy ắp đô la.

Trâm tỏ vẻ chẳng quan tâm:

- Tao thu hoạch “mini” hơn. Đại khái dạo này tính đóng cửa tiệm sơn móng tay, uốn tóc…

- Sao?

- Thì để khai trương Công ty Karaoke chứ sao? Hai vị hiểu chưa, từ con nít đến bà già xóm nghèo đều say sưa học hát. Họ đang muốn nổi danh như con nhỏ Lọ Lem này đó. Chẳng ai lo sửa sắc đẹp cả.

Tịnh im lặng. Thi ca và nàng thơ vốn tối kỵ sự ồn ào. Cô thoáng bần thần:

- Mọi chuyện xảy ra lẹ quá. Cứ như tụi mình đang sống trong mơ…

Thế là nhóm “BA TRONG MỘT” nhao nhao:

- Mơ là… cái chắc. Khi không hóa kiếp thành thi sĩ, họa sĩ, ca sĩ... lãng nhách.

- “Mơ huyền mờ” chúng mày ạ! Lạng quạng, các hội đoàn nghệ thuật chuyên môn sẽ kết nạp tụi mình tới tấp.

- Mốc xì, tao không ưa các ngự sử văn đàn. Họ thường dị ứng với tuổi thần tiên hiện đại.

- Mày suy nghĩ gì kỳ cục vậy Tịnh?

- Nói chơi thôi. Nhưng người lớn có thế giới riêng, họ chuộng sự ngăn nắp và vị trí an toàn, trong khi tuổi “bẻ gãy sừng trâu” tụi mình ưa sự đảo lộn, thay đổi...

- Thí dụ?

- Thí dụ… bây giờ tao không thích làm thần tượng thi ca "dỏm" nhờ… cái đó. Tao ghét "nó"…

- Ơ…

- "Cái đó" cho chúng ta thỏa mãn giấc mơ nghệ sĩ nhưng ngược lại, "nó" đang làm chúng ta mất cá tính và lòng tự trọng của mình. Ôi, tao… tao… nhức đầu…

Phát biểu của Miên Tịnh ngưng lơ lửng. Mặt cô biến sắc.

Điểm giống nhau thứ mười giữa ba cô gái là cùng rịn lấm tấm mồ hôi khi nhắc đến "cái đó".

Điểm giống nhau thứ mười một của họ là các-hạt-dẻ-sần-sùi-cùng-run-bần-bật ở một chỗ bí ẩn mà họ giấu kín.

Điểm giống nhau thứ mười hai là tất cả cùng chìm trong giấc ngủ ngắn khi chạm tay vào "vật lạ" ma quỷ.

Tịnh thốt trong mê sảng:

- "Đủ 3 hạt dẻ mới gặp Hoàng tử. Con chỉ có 1 hạt dẻ cho mơ ước của con. Nào, dậy đi Lọ Lem!".

Thuyên lảm nhảm như người lên đồng:

- "1 hạt dẻ chỉ đạt được 1 mơ ước. Tam giác hạt dẻ sẽ đạt mơ ước lớn hơn. Nào, dậy đi Lọ Lem!".

Trâm ú ớ:

- "3 hạt dẻ tái hợp sẽ tạo phép lạ 4 lần. 3 lần tử và 1 lần sinh tồn. Nào, dậy đi Lọ Lem!".

Họ cùng thốt lên lời "truyền âm nhập mật" văng vẳng của những bà tiên trong giấc mơ.

Điểm giống nhau thứ mười ba là… trí nhớ họ đồng loạt khôi phục khi "vật lạ" trong túi quần, trong bóp đầm, trong khăn mu xoa ngừng phát sáng.

Tịnh run rẩy:

- Eureka Archimede! Rõ ràng mỗi bà tiên ban cho tụi mình một dụ ngôn khác nhau.

Thuyên thều thào:

- Y chang phương trình toán học. Chỉ cần gạt bỏ 5 chữ "Nào, dậy đi Lọ Lem" ở mỗi dụ ngôn là chúng ta sẽ có ngay đáp số tuyệt vời.

Trâm gục gặc:

- Thật chí lý! Xóa đi những chữ thừa thì lời "truyền âm... giập mật" có nội dung như sau: "Đủ 3 hạt dẻ mới gặp Hoàng tử. 1 hạt dẻ chỉ đạt ước mơ làm nghệ sĩ lớn mà thôi. 3 hạt dẻ tái hợp sẽ tạo phép lạ 4 lần, trong đó có 3 lần chết và 1 lần sống…". Lạy Chúa! Mô Phật! Nhưng chúng ta tái hợp bằng cách nào?

Tịnh, Thuyên cùng reo lên:

- Tam giác hạt dẻ!

- Duyệt. Tam giác là 3 góc. Nghĩa là các hạt dẻ quỷ sứ sẽ được sắp xếp thành một tam giác đều.

Cuộc thí nghiệm bắt đầu. Quán cóc về khuya, các thành phần xã hội bắt đầu ra vô inh ỏi. Ba cô gái lia cặp mắt thám tử tứ phía và hài lòng phát giác mọi nhãn quang đều chú mục về cái bàn nước rúc trong xó xỉnh nơi họ an tọa. Trí thức có, du đãng có, giới doanh nghiệp trung niên có, đám choai choai "chíp hôi" cũng có. Tất cả đều không ngớt trầm trồ trước nét đẹp chim sa cá lặn của ba cô người mẫu lớp ngoại ngữ cao cấp, và đều không biết rằng họ đang là nhóm "BA TRONG MỘT" lừng danh.

Tất cả định xô ghế đứng lên tán tỉnh tập thể nhưng nhất tề khựng lại mọi âm mưu khi ba người đẹp bắt đầu xoay xoay ba cái nút hình quả trám tí hon trên bàn.

Coi kìa, cái bàn gỗ làm như có từ tính. Ba vật-lạ-đồ-chơi chưa yên chỗ đã tự động chụm vào nhau thành một… tam giác đều. Đúng thời khắc linh thiêng đó, một ánh chớp lóe lên và kế tiếp, vầng hào quang chụp xuống đầu ba cô gái.

- Khủng bố… bom khủng bố… bệnh than Anthrax…!

Tất cả những cái miệng đàn ông tri hô thê thảm, kể cả chủ quán cóc và bà chủ bãi gửi xe đang chăm sóc 3 chiếc Spacy cáu cạnh của Trâm, Thuyên, Tịnh.

Thánh thần ơi, phép lạ đã có thực dù không hề vang lên tiếng nổ. Chỉ còn trơ cái bàn nước và ba chiếc ghế mây trống trơn, trong vòng năm giây, ba cô gái đẹp đã bốc hơi như… ma trước mặt mọi người.

*

Gã không tin vào phép lạ chút nào, nhất là ba cái mớ phép lạ khai sinh từ cổ tích của lũ học trò ếch ngồi đáy giếng. Hãy nhìn xem, đáng nực cười làm sao khi đám con trai vừa mới bể tiếng, trổ ria mép đã tập tành bùa phép mơ làm Siêu Nhân, Người Nhện, Tarzan… Còn bọn con gái đang học phổ thông ló mòi trổ mã ư? Hừm, cớ gì chúng cứ khư khư tin rằng có công chúa, hoàng tử, Lọ Lem, Bạch Tuyết… trên cõi trần gian hỉ nộ ái ố này hử?

Gã chỉ tin vào một phép mầu duy nhất: Đồng tiền. Còn phải hỏi, đối với gã thì: "Tiền là tiên là Phật, là sức bật tuổi trẻ, là sức khỏe tuổi già, là cái đà danh vọng, là cái lọng che thân, là cán cân công lý, tiền là hết ý!". Có tiền, gã dư sức thủ tiêu mọi khát vọng cách mạng trong đầu óc đám nhóc tì mới lớn, gã sẽ tạo cho chúng tập quán ù lì, trì độn bởi những thú tính trần gian. Với lũ con trai bể tiếng mọc ria, gã dư sức tọng thuốc lắc Amphetamin, thuốc ngủ Seduxen, thuốc trắng heroin vô cơ thể chúng và thảy chúng lên đủ chủng loại xế nổ đời mới: Majesty, Avenis, Virago, Magma… giúp chúng đua xe đánh võng vi vút. Với lũ con gái lại càng dễ ợt, gã sẽ ban phước lành cho chúng bằng đủ kiểu tóc màu mè thời trang, đủ phục sức mô-đen nham nhở thời thượng... cổ, nhét vào bóp ví chúng một ít ngoại tệ mạnh và đẩy chúng múa may tung tóe ở khắc các vũ trường.

Gã vốn không ác không thiện và cố ý hành xử như thế cho xứng đáng với tên mình. Chớ gì nữa, tên cúng cơm của gã là Tài, có nghĩa là "đồng tiền", có nghĩa là thượng đế!

Gã cười khẩy:

- Tài, Tài, Tiền, Tiền. Khửa khửa... Đời chỉ là một chữ T!

Bây giờ thì con người không tin ở phép lạ thơ mộng ấy đang từ một ngân hàng quốc tế bước ung dung tới một chiếc ô tô sang trọng nổ máy chờ sẵn. Trước khi rúc vào xe, gã khẽ kênh kiệu nhún vai soi gương lại dung mạo của mình. Ái chà, hiện hình trong gương là một sinh vật đẹp còn hơn tài tử xi nê với những số liệu liên tục nhấp nháy: "Mr. Tài 24 tuổi… cao một mét bảy mươi lăm… nặng bảy mươi lăm kí lô… từ dưới đất chui lên không cha không mẹ… uống rượu hay, hút thuốc cừ, khiêu vũ giỏi… có khả năng làm ảo thuật ra tiền bất cứ lúc nào... mức thu nhập hàng năm tương đương ngân sách một quốc gia đang phát triển…".

Tài nhếch mép khinh bỉ sửa lại chiếc cà vạt nơi cổ áo sơ mi lụa mỡ gà. Mục tiêu đầu tiên của gã đã được chấm sẵn trong bộ nhớ: sòng bạc "Casino Chala".

*

Ở cái thành phố hoa lệ phồn vinh thực giả lẫn lộn này, ít ai biết đến trung tâm cờ bạc của thế giới mang tên "Casino Chala" ngoại trừ những "anh chị" có máu mặt, những tay chơi thượng lưu, những công tử con ông cháu cha quyền thế.

Thoạt nhìn bên ngoài, trung tâm cờ bạc hao hao một biệt thự vườn cổ kính bị che khuất bởi các tàng cây già cỗi. Chỉ hơi khác các biệt thự gần đó, trong vòng bán kính năm mươi mét tuyệt nhiên đố thấy lai vãng bóng người.

Bên dưới lòng đất là vô số kỳ quan xây dựng đáng cho mọi kiến trúc sư phải nghiêng mình. Này nhé, ngoài hầm ngầm đậu xe thênh thang mà chiếc Mercedes sản xuất năm 2001 của Mr. Tài chỉ choán một diện tích ít ỏi, những cánh cửa tự động bí mật dẫn quan khách xuống thiên đàng hạ giới đều lấp lánh ánh đèn màu dọc tuyến hành lang không thua gì đại casino Las Vegas bên Mỹ quốc.

Trong hệ thống máy điều hòa không khí hoàn hảo, con người cao lớn đẹp trai tiền tỷ Mr Tài xuất hiện như một cây đinh.

Trùm xã hội Robert Ghẻ rú lên:

- Hoan hô thần tài xuất hiện. Phe ta đang cần viện trợ gấp!

Trời ạ, Robert Ghẻ nhân dạng gớm ghiếc là thế: con mắt chột bịt miếng da đen thảo khấu, mặt mày chằng chịt vết sẹo chém, con rồng xăm bảy màu chạy dài từ cuống rốn lên cần cổ, mình mẩy chỗ nào không có quần áo che đậy thì loang lổ ghẻ xà mâu… Ấy vậy mà Tài vẫn tỉnh bơ.

Gã lạnh lùng liếc qua sòng xì phé gồm các đại gia lố nhố, rồi hất hàm:

- Cần vay nóng bao nhiêu?

- Dạ… một trăm ngàn đô la, thưa sếp!

Tài không thèm móc bóp mà bấm nút khuy măng-sét tay áo cho một loạt cọc bạc USA bật ra cái rẹt. Gã vừa lạng người sang chỗ khác thì một lũ choai choai đầu trọc lẫn tóc búi đã gào thảm thiết.

- Cứu tụi em thần tài ơi! Tụi em đang bị viêm… màng túi.

Hừ, té ra là bọn thủ lãnh giật giọc, đua xe mô tô. Tài nhịp nhịp chân trước sòng xập xám binh chi:

- Cần bao nhiêu?

- Dạ… năm chục ngàn đồng bảng Anh…

Trò ảo thuật lại tái diễn khi gã thò một ngón vô khuy măng-sét. Cứ như vậy và cứ như vậy lúc Tài duyệt binh một vòng casino lừng lẫy nhất thế giới tội lỗi. Tại sòng xì dách, gã nhả một đống đô la Hồng Kông cho đám thương gia Tàu kẹt tiền. Tại sòng bài cào, gã ói thêm một núi đô la Úc cho bọn tay chơi da trắng. Tại các sòng bạc Tiến lên, Rulếch, Tài Xỉu, Bầu Cua, Các Tê… gã lại nôn tiếp đủ loại tiền Việt, tiền Canada, tiền Pháp, tiền Campuchia. Gã khều nhẹ lão chủ casino bằng một câu:

- Tôi không cho vay nóng uổng công đâu. Ai mượn tiền đều phải đổi bằng sinh mạng.

Gã tạm biệt trung tâm đỏ đen sát phạt để rẽ vào một hành lang lạ hoắc theo sự hướng dẫn của lão chủ. Coi nào, ở địa điểm mới mẻ này gã hoàn toàn biến thành tài tử hào hoa Alain Delon kiêm Marlon Brando kiêm Frank Sinatra trước các nàng õng ẹo mặc sườn xám hở da hở thịt đổ xô đến vây kín.

Các nàng rú như heo bị thọc tiết:

- Kính chào thần tài ghé thăm vũ trường Địa Ngục của tụi em.

Đúng vào lúc Mr. Tài phủi tay thì ánh chớp lóe lên. Sau đó là một vầng hào quang mang hình nấm sáng lòa bao phủ hết mọi người...

Ba

Phép lạ đầu tiên thật là kỳ cục
Chúng ta cần ông hoàng tử bình thường
Một ông hoàng tử y chang cổ tích
Một anh chàng biết cưỡi ngựa múa gươm

Thượng đế lại ban cho chúng ta ma quỷ
Lạnh như băng và sột soạt như tiền
Cánh cửa mở mà không hề chuẩn bị
Ai sẽ bước vào cõi Ngàn lẻ một đêm?

Ai sẽ khiến "MỘT TRONG BA" thổn thức
"HAI TRONG BA" còn lại phải ngậm ngùi?
Ồ không, chúng ta mãi mãi là "BA TRONG MỘT"
Chưa tập buồn sao đã gạt niềm vui!

Chúng ta vẫn còn một ngày cho sinh nhật
Phép lạ thứ hai lãng mạn đến chừng nào
Chàng như thể trồi lên từ đáy nước
Gõ đũa thần làm hoa cỏ xôn xao...

Tịnh gấp nhật ký. Bài thơ thứ ba ra đời một cách... lãng nhách. Khi không, cả đám đang ngồi mơ màng trong quán cóc gần trường ngoại ngữ ban đêm, bỗng 3 hạt dẻ xì khói thành một đám mây ngũ sắc và chiếc thảm thần được dệt bằng hào quang đó chở thẳng ba người đẹp tài hoa bay tuốt xuống hầm ngầm vương giả của một vũ trường lạ hoắc. Tịnh còn nhớ rất rõ sau đợt đổ bộ đầy kinh dị ấy, mọi người đã bàng hoàng đến cỡ nào khi trước mặt họ lù lù một gã đàn ông khổng lồ sắc diện lạnh như băng. Còn phải hỏi, dung mạo gã không hề thay đổi dù quầng-sáng-hình-nấm khiến bầy vũ nữ ăn mặc "kiểu nhà nghèo" bu chung quanh gã thảy đều bưng mặt khóc sướt mướt như chứng kiến ngày tận thế.

Các nàng không ngừng mếu máo:

- Hu hu, tiên nữ giáng trần…

- Ba phù thủy từ trên trời rớt xuống, hic hic…

- Hãy đưa chúng tôi về cõi bồng lai, hu hu…

- Hic hic, chúng tôi hành nghề vì sinh kế, đừng trừng phạt chúng tôi…

Trời đất, tam tiểu thư Tịnh, Thuyên, Trâm ngày thường chưa dám thò ngón tay dí chết một con kiến thì làm gì nỡ "trừng phạt" ai. Thế nhưng gã đàn ông uy lực kia lại sẵn sàng trừng phạt. Gã dẹp trò hề mê tín dị đoan bằng một cái nhếch mép:

- Cút!

Tịnh, Thuyên, Trâm há hốc mồm phát giác từ trong hai ống tay áo đã mở nút khuy măng-sét của gã bay ra cuồn cuộn từng cọc bạc mệnh giá một trăm ngàn đồng. Những cọc bạc liên tục trút như roi xuống bầy con gái mắt xanh môi đỏ tóc vàng tóc hung mặc sườn xám đang nằm bò lăn lộn. Chưa hết, chiếc cà vạt từ cổ gã chợt lòng thòng uốn éo như hình con rắn và cuối cùng nổ tung lả tả thành cơn mưa thẻ tín dụng ký khống có bảo chứng tại một ngân hàng quốc tế quen tên.

Gã khoan khoái xoa tay mà ánh mắt hớp hồn vẫn không rời Tịnh, Thuyên, Trâm:

- Nào, gom sạch tiền boa, thẻ tín dụng đủ chi xài trong một năm và… cút!

Khỏi cần nhắc nhở, đám vũ nữ biến nhanh như sóc. Họ bốc hơi nhanh như những giọt nước mắt sám hối lỡ trào tuôn lúc chứng kiến… ba tiên nữ giáng trần.

Tịnh nghẹn ngào:

- Ông là…

Thuyên run rẩy:

- Chẳng lẽ ông là kết quả thứ nhất của… của… 'Tam giác hạt dẻ"?

Trâm bình tĩnh nhất trong ba đứa. Cô có cảm giác đây là vị chúa-tể-đàn-ông mà trong đời cô chỉ hội ngộ một lần duy nhất mà thôi. Cô hình dung tới chuỗi ngày dài cơ cực tuổi thơ. Tuổi thơ cô gắn liền với sự ô nhiễm của dòng kênh Nhiêu Lộc. Sinh ra trong một gia đình cha mẹ ly dị nhau vì cơm áo gạo tiền chi phối, cô tồn tại bên cạnh bà dì khắc nghiệt nhờ những trò chơi đánh đũa, nhảy dây, u mọi, tắm sông. Trong khi đám nhóc nhà giàu đầu xóm khoe nhau đủ thứ tiện nghi điện tử trời cho, thì cô vừa tập buôn gian bán lận phụ bà dì, vừa chúi đầu mỗi đêm vào những cuốn phim video rẻ rề do người lớn mướn. Có phải nhờ coi phim mà cô sớm trưởng

thành với cửa tiệm sơn móng tay, uốn tóc? Và có phải cũng từ phim mà cô sớm mường tượng ra thần tượng của đời mình?

Cô hất mặt thật kiêu kỳ:

- Tôi biết ông là ai rồi. Ông chính là hoàng tử trong cổ tích!

Hoàng tử trong cổ tích ư? Gã thần tài đẹp trai cao lớn cười sằng sặc đúng mười giây. Giây thứ mười một, gã cất giọng nhẹ tênh:

- Cám ơn cô. Nơi chúng ta đang đứng được gọi là vũ trường Địa Ngục thuộc "Casino Chala" trần thế. Và cô bé đã đoán đúng, ta đích thực là hoàng tử của địa ngục.

Tịnh sững sờ. Vũ trường Địa Ngục? Cô đã nghe mơ hồ từ lâu trên báo chí, không ngờ đêm nay chạm trán.

Thuyên thì sững sờ kiểu khác, cô không ngờ Mộng Trâm lại có khả năng "giải mã" bí mật đầu tiên của ba hạt dẻ nhiệm mầu.

Vị Hoàng tử của Trâm tỏ vẻ hài lòng:

- Tôi muốn biết tên tuổi các cô…

Một lần nữa Trâm nhanh nhẩu phát ngôn. Gã cười vang:

- Khửa khửa... Tên các cô bắt đầu bằng chữ T giống hệt ta. Ta là Mr. Tài, còn các cô là Trâm, Thuyên, Tịnh. Này Trâm, đôi mắt đẹp của em long lên vì khát vọng ghê gớm. Em đang mơ được làm quen với chàng hoàng tử có trong tay quyền lực tạo ra mọi tiền bạc của cải trên trái đất túng thiếu này và may mắn là phép lạ cà chớn đã đưa em đến gặp ta. Khửa khửa! Chỉ mình em mới "thấy" được quyền lực của ta…

Điểm giống nhau thứ hai mươi giữa ba cô gái là cùng hội ý khi có biến cố.
Điểm giống nhau thứ hai mươi mốt giữa họ là luôn luôn cảnh giác trước một tên đàn ông lạ mặt xen vào…

Vậy mà chẳng ai ngờ điểm-khác-biệt-đầu-tiên của nhóm "BA TRONG MỘT" đã diễn ra. Kìa, Mộng Trâm hoàn toàn bị thôi miên trước tiếng huýt sáo sành điệu của gã. Sau tiếng huýt sáo, trong lòng bàn tay Mr. Tài chình ình 3 cái alô di động Nokia đời mới nhất sẵn sàng gáy ran qua hệ thống liên lạc vệ tinh.

Gã đặt từng món Nokia bằng vàng thực vào tay các cô:

- Hãy nhận quà tặng đặc biệt và đi theo tôi. Ngoại trừ các em, bất cứ ai mượn tiền Thần Tài đều phải đổi bằng sinh mạng.

Ngay lập tức, Trâm líu ríu nốt gót gã khiến Tịnh và Thuyên không còn cách nào khác đành phải nhận quà tặng một cách miễn cưỡng. Ba thiếu nữ quay ngược hành lang dài hun hút dưới sự hướng dẫn của ma vương giàu có nhất hoàn cầu.

- Á á…

Trâm rú lên rùng rợn lúc Mr. Tài vén tấm màn nhung sân khấu vũ trường. Ma quỷ ạ, bên dàn nhạc xập xình và rừng nến điện tử, những ả vũ công kiêm tiếp viên khoác sườn xám hồi nãy lần lượt hiện ra trong hình dáng những bộ xương khô biết rổn rảng múa may.

Trâm ôm chầm hai bạn rên rỉ:

- Tịnh ơi, Thuyên ơi… Toàn xác chết mục rữa…

Tịnh, Thuyên biến sắc ngó dáo dác. Hai cô lắc đầu:

- Mày điên rồi, chúng ta đang tham quan sàn nhảy quý tộc cơ mà. Tao chết ngộp vì hơi người…

- Mày tỉnh táo một chút coi Trâm!

Trâm dụi mắt lia lịa. Ồ không, làm gì có xương khô, thây ma dị hợm? Sàn nhảy trước mặt ba đứa vẫn lồng lên như ngựa bất kham với vô số cặp giò đầy đủ thịt da rầm rập giật dây cương.

Cô thất vọng lí nhí:

- Tao… xin lỗi…

Lời xin lỗi tắt ngấm nửa chừng lúc phái đoàn rảo qua các sòng bài. Mặc kệ Tịnh và Thuyên xuýt xoa trầm trồ trước lũ thương gia tỷ phú, đại ca thế giới ngầm thay phiên vung tiền ném qua cửa sổ, hai đầu gối Trâm chỉ chực khuỵu xuống. Cô kinh hoàng khi thấy rõ ràng đám con bạc quanh mình không có đầu, chỉ còn tứ chi.

- Ôi…

Không đợi người đẹp kênh Nhiêu Lộc tri hô, Tài thì thầm tựa âm binh:

- Chỉ mình em "thấy" thời tương lai của chúng. Chúng tắt thở dần dần, chết ngay khi còn sống.

- Nhưng đôi mắt em đâu bị… quáng gà?

- Ờ ờ, mắt em không mù. Mắt em-chỉ-mất-đi-sự-thơ-mộng-khi-khám-phá-mãnh-lực đồng tiền. Tiền ư? Khửa khửa! Anh sẽ đốt tiền lớn soi tiền nhỏ như công tử Bạc Liêu ngày xưa cho chúng hoảng vía. Vía của chúng nằm trong tay anh. Rồi anh sẽ đưa ba mỹ nhân về trên xế hộp Mercedes tối tân, khửa khửa khửa…

*

Điểm giống nhau thứ hai mươi chín giữa ba cô gái là mau chóng lấy lại khí thế. Từ điểm giống nhau đó, ba người đẹp lớp ngoại ngữ ban đêm họp mặt cấp tốc vào buổi chiều hôm sau.

Tịnh bí xị:

- Chúng ta không được hoang mang, chia rẽ, mất đoàn kết. Tên hoàng tử của nhỏ Trâm có phù phép cũng chỉ là một ảo thuật gia. Mình thề không bao giờ sử dụng con dế di động Nokia. Mình thề không bao giờ ngồi trên xe hơi gã đàn ông chưa điều tra ra lý lịch. Mình thề…

Thuyên cắt ngang:

- Tiền và thẻ tín dụng của ông Tài cũng có thể là… tiền giả. Tại sao chúng ta không báo cảnh sát? Chỉ có tiền giả ông Tài mới dám cho "Casino Chala" vay như xối nước...

Trâm nhíu mày:

- Chính tao đang tiềm tàng giòng máu… cảnh sát đây. Tao đang cực kỳ tò mò muốn biết anh ta có phải là chàng hoàng tử trong cổ tích hay không? Theo dụ ngôn bí ẩn của các bà tiên, khi ba hạt dẻ tái hợp sẽ tạo nên phép lạ bốn lần…

Ba cô gái chụm đầu giơ ngón tay lên môi:

- Suỵt. Có ba lần tử và một lần sinh…

- Suỵt. Ông Tài đại diện thần chết hay hoàng tử nhỉ?

- Suỵt… Tụi mình sẽ kiểm chứng điều đó trong ngày sinh nhật Mơ Thuyên…

*

Giống như mọi phụ nữ tuổi dậy thì trên hành tinh nửa hư nửa thực này, Mơ Thuyên cũng có một ngày sinh nhật. *Happy birthday to you…* Vâng, bản nhạc rộn ràng kỷ niệm ngày tròn trịa nhất của năm 17 tuổi đã được cô cho cất lên tại Hòn Rơm hoang sơ. Mới đầu, bà mẹ kiêm bà chủ gallery hội họa định tổ chức long trọng tại đại sảnh trên lầu thượng nhà hàng Majestic đường Đồng Khởi. Bà mẹ gốc cố đô Huế của cô muốn làm một công hai việc: vừa giới thiệu tài nghệ đặc biệt cô con gái cưng trước quan khách thượng lưu đủ mọi quốc tịch vừa tranh thủ tiếp thị kinh doanh các họa phẩm "thiên tài" do nghệ sĩ Mơ Thuyên sáng tác.

Thuyên gạt phắt liền ý định đó. *Happy birthday to you…* Cô sợ có thêm một biến cố *ở* Sài Gòn. Cô không thích một hoàng tử thứ hai từ… địa ngục xuất hiện trên chiếc Mercedes đầy ám ảnh với chiếc vòng hoa được dệt bằng đô la, châu ngọc, kim cương. Cô rùng mình trước sự chinh phục hào nhoáng của cuộc phiêu lưu đầu tiên.

Và bây giờ, sóng biển Hòn Rơm đã êm đềm trỗi nhạc đón chào cô. Hãy dẹp sang một bên những thần tài phù phiếm, những casino vũ trường sa đọa, những âm mưu móc túi người khác… để lắng nghe thiên nhiên hòa điệu với lòng mình…

Khi vị người lớn cuối cùng là mẹ Thuyên tiến lên Đồi Hồng làm một đợt vi vu dã ngoại cùng những bà bạn phu nhân mệnh phụ quý tộc, lúc ấy Mơ Thuyên mới thở phào khều Mộng Trâm, Miên Tịnh:

- Cát và sóng ở đây tuyệt vời. Tao thấy biển Hòn Rơm xứ Phan Thiết úp mở như tuổi 17.

- Đồng ý. Biển Nha Trang như sương phụ nữ nửa chừng xuân, còn biển Vũng Tàu hệt mụ Tú bà trong thơ Nguyễn Du.

- Đừng đánh trống lảng nữa, tụi mình bắt đầu thí nghiệm tìm phép lạ thứ hai là vừa…

Happy birthday to you…. Ba cô gái hát khe khẽ và lần lượt chạm tay vào "cái đó".

Gió lồng lộng. Trời ạ, ba-vật-lạ-sần-sùi-như-hạt-dẻ mới bò ra trên cát mịn thì gió ở đâu bỗng ập tới Đồi Hồng.

Cách đây vài năm ngay cả người dân địa phương cũng ít ai biết đến Đồi Hồng. Từ khi các công ty khai thác du lịch phát hiện địa điểm tắm biển hoang vu hấp dẫn mang tên Hòn Rơm này thì du khách mới diện kiến những ngọn đồi đá vôi màu đỏ. Những ngọn đồi gần như nối tiếp trùng điệp nhau mà nơi trũng xuống biến thành các thung lũng cát. Cát và cát. Cát thẳng đứng thành bức tường kỳ ảo, cát phơi nghiêng thành cầu tuột tuổi thơ, cát gợn lên từng đợt

sóng nhấp nhô tận chân trời như lạc vào sa mạc Sahara huyền bí.

Cuối đường chân trời đó là một ngọn đồi chưa nhân loại nào dám đặt chân tới. Thoáng liếc sơ ngọn đồi tương tự mọi đồi hồng khác, cũng màu sa thạch đỏ như máu, cũng thạch nhũ nguyên sơ lòng thòng. Tuy nhiên, nếu xâm nhập được vào bên trong đám thạch nhũ dễ vỡ kia, người ta sẽ thấy một hang động ngầm luồn sâu xuống dòng suối trong veo xầm xấp nước. Biết bao nhiêu giai thoại đồn đại về dòng suối ăn thông ra cửa biển, trong đó có giai thoại về một nàng tiên cá từ đại dương đổ bộ lên bờ.

Không, không phải "mỹ nhân ngư" mà chính là… hắn. Hắn chọn hang động Đồi Hồng này làm nơi trú ngụ ngay lúc biết mình là… nam nhân ngư. Không trang bị đuôi cá vớ vẩn, hắn sải những bước chân dài và mạnh mẽ đến hộ khẩu mà thượng đế đã định đoạt. Tại căn cứ mới, hắn ngâm mình xuống dòng suối, hít thở dưỡng khí trần gian, ôn lại bài tập thuộc lòng khi trồi lên từ dưới đại dương. Tại đây hắn hóa thành vị thần tình yêu mỗi lần cuồng phong quanh miệng hang lồng lộn. Những lúc ấy, thông số bí ẩn trong đầu hắn liên tục ngoằn ngoèo: "Mr. Tình 20 tuổi… cao như thần Zeus… đẹp như thần Apollon… trang bị cung tên tình ái của con trai Vénus… có khả năng nhìn thấu trái tim mọi phụ nữ trên trái đất…".

Và cứ thế, mỗi lần gió lành thổi đến, Mr. Tình chui ra khỏi tổ ấm trong nhân dạng một lữ khách lãng du, đẹp trai hào hoa phong nhã cực kỳ.

Bốn

Chúng ta trải qua hai lần thí nghiệm
Phép lạ vơi đi phân nửa ngọt ngào
Khi con ếch nhìn trời từ đáy giếng
Tiền và tình bỗng giống những vì sao

Tiền bằng giấy, sờ tay vào rát bỏng
Tình bằng hư vô, tim chạm phập phồng
Chúng ta muốn một cái gì rón rén
Một cái gì như có, như không

Đừng gượng gạo những nếp nhăn mười bảy
Còn rất lâu chúng ta mới bạc đầu
Đêm trước mặt còn chưa tan vũ hội
Chiếc giày Lọ Lem thất lạc ở đâu?

Thiếu phép lạ hẳn cuộc đời chán ngắt
Chụm đầu nhau: ba hạt dẻ ly kỳ
Lần nữa nhé, chúng ta vờ nhắm mắt
Đợi anh chàng quyền lực trổ thần uy…

Tịnh gấp nhật ký. Bài thơ thứ tư thấm đòn như kết quả kỳ thi tốt nghiệp của chính cô với số điểm dưới trung bình. Cùng thời điểm ấy hai người bạn cũng chẳng hơn gì. Công ty karaoke mới thành lập của Trâm bị đóng cửa vô thời hạn, còn cửa hàng hội họa của Thuyên trên đường Đồng Khởi thì kẻ trộm "nhập nha" hốt sạch các họa phẩm mới sáng tác!

Cớ sự bắt nguồn từ sinh nhật Mơ Thuyên ở bãi biển Hòn Rơm. Hôm đó, ba cô gái thêm một lần nữa nổi da gà vì trò chơi "tam giác hạt dẻ". Lần trước ở bàn nước trong quán cóc, ba cái-nút-hình-quả-trám tự chụm vào nhau như gặp sức hút từ tính, còn lần này chúng lặn sâu xuống cát hệt ba con dã tràng để rồi trồi lên trình diện ba người đẹp đúng tư thế tam giác đều…

Tịnh, Thuyên, Trâm nhắm nghiền đôi mắt lúc ánh chớp lập lòe. Những đứa trẻ đang chơi đá banh trên bãi biển khựng lại hết hồn trước bóng tối ma thuật trùm kín ba bà chị xinh như mộng. Chúng gào thất thanh khi thấy vầng hào quang ngũ sắc đẩy lùi bóng tối:

- Á á… cứu, cứu… bà con ơi!

Chẳng có sức mạnh trần gian nào cứu được Tịnh, Thuyên, Trâm bởi chính các cô muốn thế. Các cô nín thở nghe tiếng gió vù vù bên tai trong cảm giác toàn bộ thân hình bay bổng trên mây. Tịnh nói như mơ:

- Tụi mình sắp gặp một hoàng tử thứ hai…

Thuyên bặm môi khoe lúm đồng tiền hai bên má:

- Một anh chàng xa lạ với của cải vật chất…

Trâm phụng phịu:

- Nhưng chưa chắc đã có cốt cách một chúa tể…

Nhóm "BA TRONG MỘT" không dư thời gian tranh luận nhau. Đúng năm phút sau khi biến cố xảy ra, ba cô gái rơi nhẹ nhàng xuống một ốc đảo trong… sa mạc. Lạy Chúa, quả là một ốc đảo thực sự với hồ nước ngọt nở đầy sen thơ mộng nằm lọt thỏm giữa cồn cát ngút ngàn.

- Là lá la…

- Nhìn đi Mơ Thuyên, mẹ mày kìa!

Ba nàng Lọ Lem của chúng ta thừa kinh nghiệm tàng hình trước các đấng phụ huynh vốn thích tò mò. Các cô chẳng nói chẳng rằng rúc liền vô bụi rậm gần hồ sen để… quan sát hắn.

*

Hắn đứng đó, giữa vòng tròn gồm hơn năm mươi vị đàn bà con gái của nhiều phái đoàn du lịch khác nhau có độ tuổi từ mười sáu đến bốn mươi lăm, tính luôn bà mẹ thực dụng và sáng suốt của Thuyên. Mái tóc nghệ sĩ bay bay, áo choàng trắng tinh khiết, đôi giày cỏ của thổ dân da đỏ, hắn biến mọi trang bị giản dị trở thành linh thiêng khi khoanh tay hất mặt kiêu kỳ. Tịnh, Thuyên, Trâm có cảm giác cái bóng con người thanh tú hào hoa ấy bao trùm hết thung lũng Đồi Hồng. Giọng hắn rền như thiên sứ:

- Chúng ta sẽ chơi trò "Con Ngỗng Vàng" trong thần thoại. Tôi không rõ quý phu nhân, quý tiểu thư từ đâu tới nhưng tôi hiểu quý vị muốn gì. Không cần phải mượn cung tên tình yêu của con trai nàng Vénus, tôi tự biết trái tim quý vị đang thổn thức. Có phải quý vị chờ đợi một chút "Nhã ca" Salomon, một chút "Xêrênata" Toricelli, một chút "mặt trời trong nước lạnh" khi chiều tà xuống hay chăng?

Hắn nói xong là thực hiện ngon ơ. Trời ạ, hắn hóa thân thành… "Con Ngỗng Vàng" trước mặt Tịnh, Thuyên, Trâm lúc môi bật ra thơ, mắt đong đưa ra âm nhạc và gót chân lả lơi vẽ ra vô số hình thù quái đản trên mặt cát. Hắn tổng hợp ba môn nghệ thuật mà các cô say đắm nhất khiến

vòng tròn xao xuyến. Cuối cùng, vòng tròn nhân loại đáng yêu ấy tự động dãn ra làm thành một hàng dọc nối đuôi hắn đúng như câu chuyện cổ tích hắn vừa giới thiệu.

- Anh ta là một giáo chủ hoàn toàn.

Mơ Thuyên thốt lên và lao khỏi chỗ núp. Cô chẳng thể nào nén lòng mình, chẳng thể nào nhịn được nữa. Cô không phải nữ tín đồ như cái vòng tròn năm mươi người nông nổi kia, chỉ có điều trái tim cô đâu phải làm bằng… thủy tinh.

- Ông là sản phẩm của phép lạ thứ hai…

Thuyên ngưng bặt vì tiếng chuông ong ong bên tai. Thánh thần ơi, sau tiếng chuông là bản nhạc *Happy birthday to you...* cất lên thánh thót. Sau đó nữa thì… hắn đón cô bằng một nụ cười mê hoặc. Hắn gục gặc:

- Chào bạn nhỏ, tôi đã đợi em từ lâu. Tôi là Mr. Tình, lớn lên trong dòng suối hoa vàng, hằng đêm lắng nghe Đồi Hồng dạo khúc thi ca, nhạc, họa. Em chớ ngạc nhiên khi thấy tôi chinh phục mọi người dễ ợt. Bí quyết chinh phục duy nhất của tôi là biết lắng nghe sự-im-lặng-của-mỗi người. Này nhé, người đàn bà nửa chừng xuân có thể im lặng vì buồn, người sương phụ im lặng bởi cô đơn, các cô bé mới lớn im lặng bởi niềm vui không tên rạo rực. Tôi biết lợi dụng sự đồng lõa của buổi chiều hoàng hoa để chia sẻ mọi người điều bí ẩn đó. Thế là họ thành tín đồ ngoan đạo của tôi và tuyệt đối tin tôi. Tôi không đón họ bằng chiến tranh, tiền bạc, bằng sức mạnh đàn ông tàn bạo, khiếm nhã... mà bằng nghệ thuật, mật ngọt, hoa hồng.

Hắn kết thúc:

- Tôi đại diện cho ái tình trên trái đất. Nhưng em không phải là nô lệ của một ông hoàng lãng tử. Em là tiểu muội và tri kỷ của tôi.

*

Trên chiếc Toyota cá mập chất lượng cao thuê bao khứ hồi tuyến Sài Gòn - Mũi Né, lúc xe rẽ ngoặt vào thành phố, bà chủ gallery hội họa vẫn còn thẫn thờ.

*

- Mơ Thuyên à, nghe mẹ kể đây, cậu Tình cứ như thủy thần trồi lên từ đại dương. Khi cậu ta xuất hiện, tự nhiên mấy nhóm phụ nữ xa lạ bỗng tách đám đông dã ngoại quần tụ lại.

- Mẹ làm ơn nói rõ hơn...

- Ái chà, nó tương tự như thuở mà mẹ bằng tuổi con biết rung động lần đầu. Mẹ không nói cường điệu đâu. Cậu ta biết đánh thức giác quan người phụ nữ giỏng... cha con thời trai trẻ ấy...

Thuyên nín thinh. Cô nhảy vọt lên băng ghế trước ngồi với Trâm, Tịnh. Cô không muốn mình trở nên điểm-khác-biệt-thứ-hai của nhóm "BA TRONG MỘT" sau cú sốc thứ nhất của Mộng Trâm. Còn phải hỏi, điểm giống nhau thứ ba mươi giữa họ là tuy sinh quán ở ba miền khác nhau: Tịnh gốc Bắc, Thuyên gốc Trung, Trâm gốc Nam nhưng suy nghĩ tập thể luôn mang tính... thống nhất.

Thuyên thì thầm:

- Chúng ta là một quê hương hình chữ S.

Tịnh lắc đầu:

- Nhưng mày yếu lòng, mày đã cho hắn địa chỉ.

- Sao?

- Mày cũng giống con Trâm, lọt vào thế giới chữ T, hết Tài rồi Tình. Tao lo lắm...

Không biết Miên Tịnh lo âu thế nào chứ đêm hôm đó, hai mẹ con Thuyên ngủ ngon lành. Họ ngủ ngon đến mức khi tỉnh dậy không thấy bình minh Đồi Hồng mà chỉ thấy ba lớp cửa sắt gallery bị phá tan hoang.

Mẹ Thuyên đứng tim:

- Bớ người ta, bớ công an, trộm đột nhập nhà tôi...

Thuyên dụi mắt lia lịa:

- Ồ không... những bức sơn dầu, thủy mặc, bột màu, tượng gốm mới sáng tác của con đều biến mất!

Cuộc hội ngộ vị hoàng tử của tình yêu bị trả giá quá đắt. Suốt một tuần lễ tiếp theo, Mơ Thuyên gần như mất hồn lẫn... mất hứng. Khả năng hội họa siêu phàm còn nguyên xi nhưng cô không còn lòng dạ nào đầu tư vô sự nghiệp chuyên môn. Tài khoản ngân hàng của gia đình vẫn đầy ắp đô la nhưng cuộc điều tra tuyệt vọng của cảnh sát khiến mẹ Thuyên có cảm tưởng bà sắp khánh kiệt. Bà khóc rống:

- Hu hu, họa phẩm con tôi trị giá tiền tỷ. Biết vậy tổ chức sinh nhật kiêm triển lãm tại lầu thượng nhà hàng Majestic thì mẹ con mình đã hốt bộn bạc...

Thuyên phóng *Spacy* khỏi gallery trước khi mẹ cô chuyển tông sang nguyền rủa Mr. Tình hoàng tử. Cô cần sự an ủi của hai người bạn, chí ít là Mộng Trâm lúc này. Á à, lúc cô sắp sửa quẹo xe xuống con hẻm ngoằn ngoèo ven kênh Nhiêu Lộc thì Trâm đã phục sẵn ở quán bún bò Huế đầu đường.

Giọng Trâm thảng thốt:

- Ê ê, miễn vào xóm người đẹp ơi. Chính quyền địa phương vừa niêm phong Công ty Karaoke mới khai trương của tao. Bà con bu đông mắc cỡ thấy mồ tổ.

- Hả?

- Thì tao đâu có ngờ nội vụ rùm beng vậy. Mày coi, từ khi tao trở thành ca sĩ siêu sao, bà con ai cũng thèm giống tao hết lượt. Tối ngày, mọi người thi đua tập dượt đủ loại băng, đĩa tân cổ nhạc thời thượng, đợi Công ty karaoke mở cửa là gầm thét suốt đêm. Âm lượng đề-xi-ben từ 14 phòng mini đã làm... thủng mái tôn công ty.

- Hở?

- Mày coi. Họ tuyên bố "Hát bằng phân nửa con Trâm là đoạt giải Tiếng hát Truyền hình cái chắc!". Cha chả, họ xem nghề ca sĩ như diễn viên điện ảnh, người mẫu, hoa hậu. Đó là con đường nổi tiếng và "trúng quả" nhanh nhất.

Mơ Thuyên hết ý kiến. Mộng Trâm giơ hai tay lên trời:

- Mày coi, khách khứa gào kiểu đó thì láng giềng ai chịu thấu. Thế là một số cán bộ về hưu, rồi hội cựu chiến binh, rồi hội phụ nữ phường cùng làm đơn kiện Công ty karaoke. May mà tao còn vốn... chiếc *Spacy*.

Tai họa chưa ngừng ập xuống các cô. Một tuần sau đợt "sập tiệm" của Trâm, đến phiên người đẹp thứ ba là Miên Tịnh lãnh đủ phiếu điểm... rơi đài kỳ thi tốt nghiệp chứng chỉ ngoại ngữ.

Tịnh thút thít:

- Tao cố tập trung học thi nhưng lúc nào cũng bị ám ảnh bởi hai người hùng "thần Tài" và "thần Ái Tình". Hic, Tài và Tình cần thiết thật nhưng không cứu nổi tụi mình.

Trâm giờ đã khôi phục thần sắc. Cô dõng dạc:

- Tục ngữ nói: "Thất bại là mẹ thành công". Bèo!

Thuyên phát biểu trí tuệ hơn:

- Ông Nguyễn Thái Học nói: "Không thành công thì thành nhân". Chuyện nhỏ!

Tịnh méo xẹo:

- Tao nói: "Không thành công lẫn thành nhân thì thành... công nhân". Nào, nhóm "BA TRONG MỘT" vẫn còn hai phép lạ từ tam giác hạt dẻ. Hô biến...

*

Y bất cần "hô biến" như tam cô nương. Hơn ai hết, sinh vật cao ráo đẹp trai con nhà quyền thế kiêm... học dốt ấy biết y là ai. Không có "tần số và bộ nhớ" như hai chàng trai Tài, Tình, hồ sơ lý lịch của y chỉ ghi vỏn vẹn: "Mr. Tước 22 tuổi... con nhà tông không giống lông cũng giống cánh... có thẻ Kim Bài Miễn Tử... vua quyền lực và danh vọng... chuyên làm thay đổi số phận loài người...".

Năm

Hết phép lạ này đến phép lạ khác
Vẫn không làm thay đổi được chúng ta
Những kẻ chinh phục thay phiên nhau xuất hiện
Càng làm chúng ta trẻ mãi không già

Có người muốn chúng ta thành ngọn nến
Mỗi lần đốt lên là cháy hết mình
Chúng ta không cháy mà còn đi trang trí
Trái tim hồng bằng ba chiếc nơ xinh

Có người muốn chúng ta thành khủng bố
Dọa nạt trần gian bằng danh vọng, đồng tiền
Đời không phải là một chữ T phàm tục

Nên xin giã từ những thứ muốn... vô duyên!

Nói như chân lý: Chúng ta là con gái
Con gái thì không... chứng khoán thị trường
Con gái ban đêm biến thành nàng Bạch Tuyết
Cho bảy Chú Lùn trong cổ tích soi gương!

Tịnh gấp nhật ký. Cô không ngờ mọi chuyện đã đi quá xa khỏi tầm tay với của ba đứa. Chớ gì nữa, cánh tay của nhóm "BA TRONG MỘT" cộng lại giỏi lắm dài cỡ... hai thước, trong khi những biến động xảy ra liên tiếp thời gian qua dài hơn cả tuổi dậy thì.

Ở nhà, không phải mẹ mà chính ba là người bạn lớn của cô. Ông bà thường hay nói "Con gái theo cha, con trai theo mẹ". Tịnh không biết đúng hay sai, nhưng riêng bản thân cô mỗi lần rối trí điều gì thì cách "xả xú bắp" nhanh gọn nhất là đối thoại với "người bạn lớn" mà cô gọi là "thân phụ".

Ba nói:

- Dạo này thần sắc không ổn nhé, con gái!

Miên Tịnh cười trừ:

- Ngược lại ba ạ. Ba không thấy dạo này chẳng những con biết làm thơ mà còn làm xuất sắc nữa hay sao? Con trở thành nữ sĩ thực rồi ba ơi!

Ba gãi cằm:

- Đừng giấu ba. Con thất bại trong việc lấy bằng Proficiency, đúng không?

Tịnh tiu nghỉu:

- Dạ... đợt thi vừa qua con đậu... đỏ bánh lọt ba ạ. Con rớt vì... vì...

- Vì đàn đúm với con Thuyên, con Trâm chớ gì. Ái chà, ba có cảm giác khuôn mặt hai cô bé ấy cũng phảng phất sương mù che phủ. Sao, nghe đồn ba đứa thành lập một nhóm "quậy bạo" hả? Nhóm các con nghiêng về sinh hoạt tinh thần hay vật chất đây? Ý của ba là các con chọn cho mình một hướng đi cao thượng, lành mạnh hay...

- Tụi con luôn luôn "vệ sinh đầu óc" thưa ba. Con yêu thơ, Trâm yêu nhạc, Thuyên yêu tranh. Ba món đó nằm trong một thực đơn "Nghệ thuật".

- Vậy thì tại sao con có thể thi rớt được nhỉ? Con gái ba học hành không đến nỗi tệ cơ mà?

Tịnh sụt sùi:

- Đâu riêng mình con bị tai nạn bằng cấp. Tháng vừa rồi xui lắm ba ơi, nhà nhỏ Thuyên bị trộm đột nhập chôm chỉa sạch phòng tranh, còn nhỏ Trâm bể nồi cơm vì chỗ làm ăn bị đóng cửa.

Ba thở dài:

- Âu cũng là luật nhân quả...

Tịnh giật nẩy mình. Nhân quả ư? Cái từ "quả" làm cô nhớ đến "hột". Á à, quả sản sinh ra hột, phải chăng hai đấng thân sinh ra cô đã đánh hơi con gái họ thủ trong tay cái hạt dẻ Lọ Lem quái quỷ?

Cô ấp úng:

- Ba giải thích... giùm...

- Nghe nè Tịnh. Ba mẹ không sống trên mây nên rất hiểu bàn chân chạm đất của con mình. Ba biết con lãng mạn từ lúc mới lọt lòng, con dễ dàng xúc động trước bất cứ hiện tượng thần bí nào như một người nghệ sĩ có khả năng trực giác. Nhưng rất tiếc con không thể làm nghệ sĩ được bởi không có năng khiếu thiên bẩm. Hai con bé kia cũng thế, ba đã để ý từ lúc mấy đứa chơi với nhau qua lớp ngoại ngữ ban đêm. Tụi nó cũng mê nghệ thuật như con nhưng vô ích. Ấy thế mà...

- Sao hở ba?

- Ấy thế mà đứa nào cũng trở thành "nghệ sĩ lớn" lãng xẹt. Ha ha, con gái ba là thi sĩ làm thơ như máy, nhỏ Mơ Thuyên là họa sĩ tài ba vẽ ra tiền như nước, nhóc Mộng Trâm hát hổng giống ai bỗng đạt thành tựu đến quãng cao nhất và thấp nhất của âm thanh. Ha ha, luật nhân quả là vậy đó con.

- Ơ...

Ba không biết phép lạ từ đâu nhưng bắt buộc các con phải trả giá. Thành tích các con quá hoang đường cho nên các con phải được thượng đế dội nước lạnh để tỉnh người ra. Rớt chứng chỉ sinh ngữ, mất đồ, sập tiệm cũng là một cơ may cho các cô tỉnh ngộ.

Ba lặng lẽ rút lui sau một loạt dụ ngôn cứ như Thánh phán. Tịnh nín thở, may phước là ba mẹ chẳng biết gì về cái đêm ác mộng đó, cái đêm cuốn truyện thần tiên biến mất thay vào bằng cái-hạt-dẻ-quyền-năng. Ba hoàn toàn là "người dưng" đối với cổ tích tuổi 17.

Và càng may phước hơn nữa là ba không biết nguyên nhân chính trong vụ thi rớt tai hại vừa qua là từ sự xuất hiện của hai ông thần ám ảnh mang tên Mr. Tài, Mr. Tình.

Tịnh tự thì thầm:

- Cổ tích chưa dừng ở đây. Mình còn phải diện kiến chàng hoàng tử thứ ba. Anh tên gì nhỉ? Lạnh lùng ngạo mạn như ông Tài hay dễ thương bí ẩn như ông Tình? Ồ, nếu mình đoán không lầm thì chàng hoàng tử trong phép lạ thứ ba phải thuộc về quyền lực. Chỉ có quyền lực mới khiến tiền bạc, ái tình đầu hàng chứ gì nữa?

Miên Tịnh đã đoán chẳng sai. Làm sao sai được khi bây giờ cô đang thông minh như một... thi hào. Lúc ba cô gái nhóm "BA TRONG MỘT" thả ba hạt dẻ hình quả trám lên bàn nước, cũng là lúc văn phòng đặc biệt của nhân vật mệnh danh Mr. Tước tọa lạc nơi tầng cao tòa building lớn nhất thành phố bỗng... bùng lên đám mây hình nấm kèm tia chớp sáng lòa.

*

Điểm giống nhau thứ ba mươi mốt của các cô là cùng thích ứng mau chóng với mọi biến cố xảy ra từ phép lạ.

Điểm giống nhau thứ ba mươi hai của họ là bình tĩnh mà... run.

Điểm giống nhau thứ ba mươi ba giữa họ là dám liều mạng phát ngôn khi đối diện gã con trai lạ hoắc đang há hốc mồm ngó ba nữ thiên thần hạ cánh từ vầng mây ngũ sắc.

Miên Tịnh nói trước:

- Mời bảo vệ ra ngoài đi. Chúng tôi muốn tiếp xúc một mình ông.

Mơ Thuyên cười tươi:

- Hữu duyên thiên lý năng tương ngộ, vô duyên đối diện hóa... tương Tàu!

Mộng Trâm cắn một sợi tóc thề:

- Ông cũng đẹp trai không thua gì hai ông "Mít-tơ" kia. Không rõ phép thuật ông từ trái tim hay cái đầu há?

Gã sếp văn phòng đặc biệt còn ai ngoài Mr. Tước? Sau cơn choáng sắc đẹp, y bắt đầu hùng biện:

- Cái đầu đẻ ra tiền, trái tim đẻ ra tình, còn tôi khai sinh quyền lực và danh vọng. Hẳn các tiên nữ chưa biết tôi là ai, xin thưa: Tôi tên Tước, hoàng đế không ngôi của thế giới ngầm, người có "bàn tay nhám" sau bức màn nhung.

Ba thiếu nữ cười như nắc nẻ. Các cô bụm miệng:

- Ông... nổ... như... tạc... đạn...

Tước có vẻ thích thú. Y có cảm tưởng lần đầu tiên mình bị coi thường. Y nhe răng cười:

- Hê hê, tại các tiên nữ ở tuốt luốt thượng giới nên cóc biết tài nghệ của tôi. Ở trần gian ô trọc này, tôi là kẻ duy nhất thay đổi được số mệnh bá tánh. Các tiên nữ phải biết mỗi chúng sinh trên trái đất đều có một lá số tử vi nói lên vận mạng hên xui, thành bại, giàu nghèo. Tôi có thể "tân trang" tử vi cho họ.

- Cáái gì?!?

- Tôi không phải thầy bói ngồi lăng Ông, miễu Bà đoán điềm giải mộng, cầu sao cúng quẻ, dị đoan mê tín. Nhưng tôi có "bùa" thực sự. Kẻ "chạy thuốc" sau những phi vụ làm ăn đổ bể gọi tôi là "bác sĩ". Kẻ muốn cầu cạnh bề trên gọi tôi là "thầy dùi". Kẻ muốn thoát cảnh "bóc lịch trong tù" gọi tôi là "sư phụ". Kẻ thân bại danh liệt tha thiết hồi sinh gọi tôi là "cố vấn", hê hê...

Tịnh, Trâm, Thuyên nhún vai. Ba cô cong môi:

- Tôi mới thi rớt bằng Anh ngữ *Proficiency* đây. Ông làm ra bằng cấp nổi chăng?

- Tiệm karaoke kênh Nhiêu Lộc xóm nghèo của tôi mới bị chính quyền đóng cửa. Ông chế tạo được giấy phép "tái nạm" không ạ?

- Các tác phẩm trưng bày của tôi ở gallery Đồng Khởi vừa bị đạo chích thăm viếng. Ông truy tìm ra hung thủ chắc?

Mr. Tước chẳng nói chẳng rằng, chỉ im lặng quan sát ba cô gái xinh đẹp. Y khoái trá khi khám phá các cô là con người bằng xương bằng thịt chớ nào phải tiên nữ giáng trần nhát ma. Y cầm ba mảnh giấy ghi tên họ địa chỉ các cô và tiến về hệ thống viễn thông bí mật của văn

phòng đặc biệt.

Một lát sau, y ngoảnh đầu đắc thắng:

- Xong. Các thứ các cái đều ngoạn mục đúng một tuần lễ sau. Hãy tin vào bàn tay nhám của anh, hề hề...

*

Mr. Tước quả là vị hoàng đế không ngai của thế giới ngầm. Đúng vào ngày áp chót của tuần lễ hứa hẹn, ông hiệu trưởng người Canada của trường Anh văn cao cấp ban đêm đột ngột mời Miên Tịnh lên văn phòng để đàm đạo với cô bằng sinh ngữ... Việt Nam ngọc xớt:

- Chào cô Tịnh. Do sơ suất trong việc chấm điểm thi nên chúng tôi đã làm cô bực mình. Thay mặt Hội đồng giám khảo, hôm nay tôi trao chính thức bằng Proficiency cho cô kèm theo lời xin lỗi. Và nếu cô muốn...

- Ơ...

- Nếu cô muốn lấy luôn bằng Toefl cho tiện du học, chúng tôi sẵn sàng hợp thức hóa chuyện đó...

Tịnh hết ý kiến. Nhưng Mơ Thuyên và Mộng Trâm còn "á khẩu" hơn. Cũng trong ngày áp chót ấy, Thuyên nhận lại tất cả họa phẩm tang vật từ ban điều tra chuyên án vụ trộm không dấu vết. Trâm thì đổ tin nổi mắt mình nữa, cô rời phường với tờ giấy phép mới toanh từ quận gửi tặng trong cảm giác bàng hoàng.

Điểm giống nhau thứ ba mươi chín của các cô là nhất trí họp ngay tại quán cóc gần trường. Trâm nói:

- Các chủ quán karaoke, đèn mờ, massage trong quận đều xì xầm rằng tao được "bác sĩ, thầy dùi, sư phụ, cố vấn" can thiệp...

Thuyên nói:

- Viên sĩ quan phụ trách điều tra rỉ tai tao: Bọn tội phạm phải bị một áp lực khủng khiếp nào đó mới tự động đánh chiếc xe tải chở đồ ăn trộm tới trụ sở công an hoàn trả khổ chủ.

Tịnh nói:

- Không còn nghi ngờ gì nữa. Sự có mặt của 3 "Mít-tơ" Tài, Tình, Tước đã biến thế giới bao la này trở nên chật hẹp trong vòng-vây-một-chữ-T. Rò ràng phép lạ của họ không thua gì 3 hạt dẻ thần thoại của chúng ta. Tụi mình sẽ đối đầu với họ hay trở thành bè bạn. Ối, ối... tao nhức đầu quá...

*

Thưa quý vị, đúng vào thời điểm của tam tiểu thư Tịnh, Thuyên, Trâm nhức đầu vì ba-hạt-dẻ-hình-quả-trám sột soạt, thì tại một vùng hẻo lánh thuộc cửa biển Cần Giờ, một nhân vật nằm ngoài mọi tính toán của thượng đế lẫn ma quỷ xuất hiện.

Nhân vật có biệt danh là X ấy sống như chàng Robinson với ba con thú trên đảo hoang.

Thử điểm danh đàn gia súc của chàng xem: Con thứ nhất thuộc lò chó nòi lưu lạc từ Phú

Quốc có màu lông đen thui được X đặt tên LỌ NGHỆ. Con thứ nhì thuộc họ mèo cái, xuất thân từ rừng rậm có màu lông trắng huyền ảo được gọi là KHÓI. Con thứ ba thuộc giống vẹt lắm mồm có sắc lông đỏ như máu, hỗn danh là LỬA. Điểm man rợ nhất của ba con gia súc là đôi khi nói được tiếng... người. Ai không tin thì cứ ghé cù-lao-phiên-dịch là nghe chúng gào thất thanh:

- Gâu gâu! Ngao ngao! Vẹt vẹt!... Chủ nhân X dở ẹc, dở ẹc...

Sáu

Ông đúng là thằng cha dở ẹc
Quanh năm chỉ biết chó, chim, mèo
Con gái xí xọn ông hình dung... con vẹt
Con gái ngồi rình ông liên tưởng... meo meo!

Ông đúng là thằng cha làm ruộng
Quê ơi là quê, chỉ biết đất Cần Giờ
Ông đi câu cá hay đi câu con gái
Sao cái cần chẳng móc nổi một bài thơ?

Ông đúng là thằng cha chăn gia súc
Một chú cẩu trời ơi Lọ Nghệ đầy mình
Một ả mèo đất hỡi leo trèo như Khói
Một tên vẹt ngạo đời bốc lửa lưu linh

Kết luận: ông là thằng cha tên X
Cái tên hoang mang như ẩn số cuộc đời
Cái tên khiêu khích các nàng "BA TRONG MỘT"
Cái tên... hì hì, nghe có vẻ chịu chơi!

Tịnh gấp nhật ký. Bài thơ thứ sáu được sáng tác sau khi cô và hai bạn làm quen với thầy trò X trong một hoàn cảnh dở khóc dở cười ở thành phố. Trong cuộc tao ngộ đặc biệt ấy, lần đầu tiên Tịnh, Thuyên, Trâm biết đến một thế giới khác. Một thế giới bao gồm những con thú con người hao hao các đạo sĩ ẩn cư. Là lá la, cái thế giới phảng phất mùi vị "cõi tiên" và có phần trẻ con đó có thật hay không nhỉ?

Thắc mắc của các cô là bí mật sinh tử đối với X. Năm 16 tuổi chú nhóc sững sờ khi nghe lời trăn trối của người đàn ông thứ hai sống trên đảo Chà Là:

- Lại đây X. Ta muốn nói hết sự thật cho con...

- Kìa cha!

- Đừng khóc con trai. Ta chỉ là dưỡng phụ của con, con xuất thân từ một vẫn thạch...

- Hic!

- 16 năm trước, đảo Chà Là lên cơn động biển. Sóng thần dâng cao, vô số cá heo chết trên cạn, giông bão mây đen vần vũ bầu trời. Ta vốn là một nhà cách mạng về vườn tính chọn đất

Cần Giờ dưỡng lão, ai dè bị cuốn vô cơn động biển khủng khiếp. Ta bị đẩy giạt lên một ngọn đước và chính mắt ta chứng kiến hòn-đá-trời-rớt xuống...

- Hic!

- Đúng thế! Lúc hòn-đá-trời rớt xuống đảo, bỗng tất cả tự nhiên im lặng. Con nghe rõ chớ X, sóng lặng gió êm, giông bão tan đi chỉ còn ve ve tiếng hài nhi khóc nỉ non. Vậy là định mệnh giang tay đón ta.

- Cha ơi!

- Ta bắt buộc phải nuôi đứa hài nhi, món quà tặng của thượng đế. Con đã được ta giáo dục và dạy chữ trong một môi trường trong suốt. Con là thằng bé hiếm hoi trên hành tinh này không hề bị tì vết.

- Hic!

- Nhưng con không có mẫu thân, phụ thân như thiên hạ. Con là một hòn-đá-trời. Ta lặp lại: con xuất xứ từ một vẫn thạch, làm sao đặt tên cho một vẫn thạch hả con trai? Sau khi động não tối đa, ta quyết định gọi con là X. Trong vũ trụ hoặc hình học không gian, X luôn là điểm nhấn khởi đầu và chấm dứt bằng Y.

- Chấm dứt bằng Y ư?

- Đó là ẩn số mà con phải giải mã. Y là gì ta không biết, nhưng X gặp Y là thiên cơ bất khả lậu.

- Đừng bỏ con cha ơi, hu hu...

- Nín, con trai. Nghe ta nói đây! Bạn bè tương lai của con là trẻ thơ, phụ nữ và muông thú...

Người đàn ông vĩ đại kiêm chúa đảo Chà Là từ trần đã ba năm. Trong vòng ba năm, X từ vai trò một chú nhóc Robinson chợt trưởng thành mạnh mẽ như thân dừa nước vạm vỡ. Xa xa quanh đảo, dãy dừa nước vùng nguyên sinh ngập mặn rừng Sác sừng sững làm thành một hàng rào thiên nhiên bảo vệ X thoát khỏi mọi ánh mắt ngư dân tò mò. Ban ngày, X làm ruộng muối lấy chất mặn, trồng lúa nước lấy chất ngọt, ăn con đuông chà là lấy chất đạm. Thỉnh thoảng, thay vì bắt tôm cua cá, anh cao hứng săn vài trự cá sấu hung ác phơi khô xài dần, riêng da chúng thì anh lột đem đổi gạo cho một hòn đảo có dân chài sinh sống, cách đảo hoang Chà Là khoảng 24 giờ bơi sải. Năm ngoái, khi vừa 18 tuổi, trong một lần ngẫu nhiên xuôi ghe theo thủy triều đi đổi gạo, anh tình cờ biết được cù-lao-phiên-dịch.

X vốn là một hòn-đá-trời-vẫn-thạch thì làm sao hiểu nổi bí mật một cù lao. Ở cái doi đất mà muông thú có khả năng thông hiểu tiếng người kia, chỉ lũ chim trời cá nước mới biết được bí quyết thông ngôn kỳ lạ.

Chúng đồng loạt ré lên inh ỏi lúc ghe của X theo luồng hải lưu tràn đến:

- Gấu gấu! Có người đến... Méo méo! Báo động khẩn cấp... Vẹt vẹt! Chúng ta sắp được giải thoát!...

Để minh họa cho âm thanh nhân loại, ba con "ma thú" bị tàn phế lần lượt hiện hồn. Trời ạ, tia nhìn X nổ đom đóm lúc phát hiện một con chó mực què giò đang cõng một con mèo lọi tay và một con vẹt xụi cánh nhảy cà tưng trên gò đất khô:

- Cứu, cứu... chúng tôi không muốn bị bỏ rơi... grư grư, ngao ngao, lêu lêu...

X sực nhớ lời dặn dò của dưỡng phụ trong cơn hấp hối: Bạn bè tương lai của con là trẻ thơ, phụ nữ và muông thú. Anh bật cười vui vẻ:

- Hà hà, dẫu các ngươi có là hồ ly tinh ta cũng không sợ. Ta sẽ đưa các người về đảo Chà Là, miễn các người dám xác nhận một sự thực: rằng ta đang bị ảo giác đánh lừa...

- Nô, nô... Chủ nhân tỉnh táo một trăm phần dầu. Không tin, chủ nhân cứ nhéo tay mình sẽ thấy đau ná thở... Tôi là loài cẩu nòi Phú Quốc thất lạc sau một vụ đắm tàu. Cô bạn mèo rừng của tôi cũng tương tự. Riêng thằng em vẹt màu đỏ bị trúng đạn súng săn nơi cánh có gốc gác từ quần đảo Nam Dương...

- Hả? Các người nghe được tiếng người ư?

- Yes! Yes!... Chúng tôi nghe cực rõ giọng chủ nhân và có thể cùng chủ nhân đàm đạo tiếng loài người thoải mái nếu chúng ta còn đứng trong phạm vi cù-lao-phiên-dịch. Rời khỏi cù lao, chúng tôi lẫn chủ nhân đều mất khả năng nghe nói thứ tiếng của nhau...

- Ha ha, nếu các người không xỏ lá ta, kể từ hôm nay ta sẽ cúng cơm chết tên cù lao "Phiên Dịch".

X không ngờ tuyên bố của mình như một giao ước. Nhập hộ khẩu thường trú đảo Chà Là suốt một năm, ba con dã thú đột nhiên câm họng. Chúng được chủ nhân X chữa lành những vết thương và biến thành ba con gia súc hiền lành có tên họ bí danh hẳn hoi. Chỉ có điều chó Lọ Nghẹ, mèo Khói, vẹt Lửa không bao giờ còn phép lạ thốt lên ngoại ngữ... tiếng người nữa.

Cơ hội "thông ngôn" chỉ xảy ra khi bão số 13 ập vô đất Cần Giờ khiến căn chòi èo uột của X bay tung cuốn theo luôn kho lương thực dự trữ. Một lần nữa, X quyết định gom da cá sấu phơi khô xuống ghe chu du đổi gạo. Khi phái đoàn đến đảo Chà Là lọt vào "quỹ đạo cõi trên" của cù lao Phiên Dịch, thình lình gã vẹt lông đỏ tru tréo:

- X!... X!... Về Sài Gòn chơi đi!

- Sao, mày lại nói được tiếng người hả Lửa?

- Ô kê! Tôi nghe đàn chim di trú từ hướng đô thị bay qua đây rù rì: ở Sài Gòn dạo này có nhóm "BA TRONG MỘT" lạ lắm, họ có 3 hạt-dẻ-phù-thủy biến ảo...

- Cái gì, họ là phụ nữ hay phụ... nam?

- Là phụ nữ, X ơi! Họ đang độ tuổi 17, 18 đẹp hết sẩy con cào cào, bá cháy con bọ chét, vẹt vẹt...

X toát mồ hôi đầm đìa. Câu nói ngày nào của dưỡng phụ còn văng vẳng: Bạn bè tương lai của con là trẻ thơ, phụ nữ và muông thú. Tuyệt thật, muông thú thì đã là chiến hữu đồng môn, còn phụ nữ thì...

X gầm to:

- Nhổ neo về hướng thị trấn Cần Thạnh, anh em ơi!

*

Trong thời gian phái đoàn hỗn hợp loài người loài vật đảo Chà Là lặn lội xuống thủ phủ Cần Thạnh thuộc huyện Cần Giờ mua bản đồ, dò hỏi đường đi nước bước đến thành phố từng mang

tên "Hòn ngọc Viễn Đông" thì tại một du thuyền sang trọng lềnh bềnh trên sông nước Thanh Đa, lần đầu tiên các ông trùm xã hội đen quốc nội lẫn quốc tế họp mặt.

Robert Ghẻ, con bạc máu mê của casino Chala khai mạc hội nghị thế giới ngầm bằng bản mặt hãm tài. Giọng gã đầy thiểu não:

- Thưa các đồng nghiệp quốc tế. Các đồng nghiệp ai nấy đều phất bạo trong các phi vụ tứ đổ tường ở nước tôi. Chỉ mình tôi, kẻ nối giáo cho giặc, í quên, nối giáo cho các ngài "rửa tiền" thì thua đậm tới bến.

Chục cái mồm dính dầu mỡ quanh bàn ăn há hốc:

- Saoooo?

- Bởi vì tôi ghiền cờ bạc chớ sao? Tôi là khách thường xuyên của sòng xì phé casino Chala và ghi sổ nợ ở đó vài triệu đô la Mỹ chẵn chòi.

- What? Why? Who? Là một ông trùm thì mày phải tự giải quyết chứ? Mày không dám "xử" chủ nợ hả?

Robert Ghẻ tím mặt:

- Đố tụi mày. Chủ nợ tao là Mr. Tài, ông thần Tài, rõ chưa?

- Eo ơi!

- Hic hic, tao vay nóng Thần Tài hết khoản nợ trên và tính trả cho ổng bằng đống tranh tượng quý giá do lũ đàn em hạng bét "nhập nha" gallery Đồng Khởi. Chúng mày phải biết đống tác phẩm của nữ họa sĩ thiên tài Mơ Thuyên trên thị trường giá không dưới chục "tê" USD. Ấy thế mà cuối cùng tao trắng tay thê lương không tình thương, thê thảm không tình cảm. Hic hic, tao có ngờ nữ họa sĩ Mơ Thuyên và hai con bạn nhảm nhí của nó quen Mr. Tước. Chúng mày biết "lá bùa" của ông Tước chứ? Ổng ra lệnh cho tao và thế là tao phải đánh một xe tải chở đồ ăn cắp tới tận dinh quý vị công an...

Hội đồng các ông trùm xã hội đen xuội lơ. Riêng Robert Ghẻ mắt sáng trưng:

- Chúng mày cho tao mượn đỡ vài 'tê" trả Mr. Tài. Tao mà chết thì chúng mày cũng đứt bóng.

- Được. Nhưng mày tính hồi kết ra sao?

- Hừm, tao đã đánh hơi được phép lạ của ba con bé Tịnh, Thuyên, Trâm. Ở casino Chala, đám vũ nữ đồn rùm chúng bay xuống hầm ngầm thăm Mr. Tài bằng phép cân đẩu vân của Tề Thiên Đại Thánh. Cha chả, chúng mày biết phép lạ đó từ đâu chăng?

- What? Why? Who?

- Hô hô, chính từ ba-hạt-dẻ-quỷ-quái-lố-bịch chúng mày ạ. Tao sẽ phỗng tay trên 3 hạt Lọ Lem của chúng. Phi vụ này dễ ợt. Tao sẽ sử dụng băng *Mẹ Bồng Con* cho chắc cú. Cái gì chớ lũ con gái mới lớn bản tính thương người, thấy mấy nữ quái bồng con thuê sà đến xin ăn là đố đề phòng. Tao bảo đảm tụi nữ quái *Mẹ Bồng Con* sẽ lượm nhẹ nhàng ba hạt dẻ. Có trong tay phép mầu vô địch, tao với chúng mày cóc ngán thằng Tài, thằng Tước...

- Hi hi hi, hố hố hố, khặc khặc khặc…

Bảy

Còn lâu ông mới là hoàng tử
Người ta đẹp trai ho một tiếng ra tiền
Gia tài ông chỉ có ba con thú
Một túp lều tranh, viêm màng túi triền miên

Còn lâu ông mới là giáo chủ
Người ta hào hoa liếc một cái ra tình
Trái tim ông chứa toàn sông nước
Tôm cá lều bều bơi lội thất kinh

Còn lâu ông mới là thần tượng
Người ta có uy hét một tiếng ra quyền
Sự nghiệp ông buồn thiu trên hoang đảo
Sống bụi bờ, chết không tuổi không tên

Nhưng đối với em: X là hiệp sĩ
Diệt bạo trừ gian, giúp đỡ mọi người
Thây kệ miệng đời chê ông xấu xí
Miễn từ nay ông hết bị mồ côi!

Tịnh gấp nhật ký. Bài thơ thứ bảy rõ ràng nhằm bổ sung về nhân vật X, một sự bổ sung cần thiết cho lòng cô đỡ dao động trước quyền uy tuyệt đối của ba người đàn ông đại diện các thế lực danh vọng, tình, tiền. Dĩ nhiên trong số tuổi dậy thì 17, làm sao cô và hai bạn hiểu được tâm trạng X qua những gì xảy ra ngày hôm đó…

Mọi chuyện bắt đầu từ khi chuyến đò khách tuyến Cần Giờ - Sài Gòn cập bến Bạch Đằng. Do quá ngờ nghệch trước thông tin đường sá và nền văn minh đô thị, thầy trò X không biết có lộ xuyên rừng Sác nên nhảy đại xuống đò khách lạ hoắc làm một cuộc chu du vất vả đường sông. Đâu dễ gì mà chủ đò cho ba con thú kinh khủng lên khoang, bản thân anh chàng Robinson đảo Chà Là phải "hối lộ" một cặp đuôi cá đuối phơi khô mới được bà chủ xiêu lòng nhét gọn phái đoàn xuống hầm máy sặc sụa mùi xăng nhớt. Trời ạ, ngày đầu tiên "vi hành" khỏi giang sơn cát cứ, đàn gia súc của X gần như ngất xỉu trước hơi nóng lẫn hơi người. X vỗ về chúng liên tục:

- Ráng chút xíu Lọ Nghẹ, Khói, Lửa ơi! Tao cũng ngồi bó rọ như tụi mày đây. May phước chỗ này không phải cù-lao-phiên-dịch nên tụi mày nguyền rủa cách mấy cũng chẳng ai thông cảm.

Bà chủ thò đầu xuống cười ngất:

- Hi hi, ai đời có người nói chuyện với thú vật. Đừng giả nai chú em. Chị đây biết tỏng chú em đóng kịch thương yêu mèo, chó, chim trước khi quay chín chúng trong lò sát sinh muông thú. Hi hi, chú em tính bán chúng cho nhà hàng quán nhậu nào chưa, để chị giới thiệu lấy tiền cò…

- Gấu gấu! Ngao ngao! Vẹt vẹt!…

X mặc kệ lũ Lọ Nghẹ, Khói, Lửa thay phiên nhau tri hô phản đối. Giấc mơ anh lúc này là thành phố. Anh đang hồi hộp chờ cơ hội làm quen 3 nữ-phù-thủy-tuổi-dậy-thì qua lời xúi giục của con vịt xí xọn tía lia.

Mất bốn giờ rưỡi lênh đênh trên sông nước mới đặt chân lên bến Bạch Đằng. Với số tiền bán da cá sấu dành dụm, X giao phân nửa cho bà chủ đò rồi mở bản đồ, ngồi chồm hổm ngay vỉa hè đông nghẹt người qua lại. Khỏi phải nói, cung cách dị dạng của thầy trò X lập tức thu hút một đám đông hiếu kỳ xúm xít. Chú Lọ Nghẹ có vẻ khó chịu trước sự xì xầm khả ố của đám bảo kê, chích choác, giật dọc khu vực cầu cảng. Nó dựng đứng lông bờm gầm gừ nhe nanh nhọn lẩu khiến đám đông chạy tán loạn.

- Chạy, chạy!... Hắc cẩu gì bự cỡ con báo đen!

- Gô! Chẳng ai ham vô viện chích chó Pasteur "phập" 14 mũi. Ớn!

Khán giả can đảm bám trụ chứng kiến cơn thịnh nộ của Lọ Nghẹ là người đàn bà mặc áo bà ba lam lũ khó hiểu. X vô cùng ngạc nhiên khi thấy một gã đàn ông hung ác đẩy xe nôi tới và lẳng lặng giao hai đứa hài nhi đỏ hỏn, đôi mắt nhắm nghiền cho hai ả. Giọng gã ồ ồ:

- Hàng hóa cho băng *Mẹ Bồng Con* chúng mày đây! Chúng mày thuộc lòng địa bàn mấy con mồi của sếp Robert Ghẻ chứ? Sếp muốn chúng mày đánh nhanh rút gọn.

- Hiểu. Tôi và con Lê Mẹ Mìn biết việc phải làm. Đừng phá bĩnh lúc tôi đang thèm thịt... chó dại.

Mụ nữ quái biệt danh Lê Mẹ Mìn thảy tưng tưng đứa nhỏ trên tay khoái trá:

- Thuốc ngủ làm thằng bé "phê" đến mai. Hé hé, con Nụ Bắt Cóc nói chí lý. Nó thèm thịt cầy tơ đen nhưng tôi lại ghiền thịt miu trắng. Món "tiểu hổ" ăn là bổ... ngửa!

X chới với. Anh rụng rời ngó gã đàn ông moi từ dưới gầm xe nôi ra con dao bấm. Gã bấm cái tách:

- Chúng mày thi hành phi vụ đi. Đàn gia súc cao giá ấy để tao lo...

Ái chà, hai ả Lê, Nụ vừa ẵm "đồ nghề" khuất sau dãy taxi là gã hung ác tỉnh bơ múa hung khí loang loáng trước mũi X, bất chấp người đi đường... ngó lơ sang chỗ khác. Gã ríu rít như rắn:

- Tao là Tám Xì Ke, chủ lò sản xuất *Mẹ Bồng Con.* Thằng nhà quê lên tỉnh kia, dẫn ba con vật ngu xuẩn theo tao về sào huyệt.

Ngu xuẩn ư? Tám Xì Ke mồm miệng ăn mắm ăn muối mới dám chọc giận đàn gia súc. Hừm! Lọ Nghẹ, Khói, Lửa mất khả năng "phát biểu" nhưng đâu phải không nghe được tiếng loài người. Chúng phản ứng nhanh như điện xẹt.

- Grư grư! Méo méo! Lếu lếu!...

Trong tích tắc, con dao bấm rớt xuống bởi cú chụp đầy móng vuốt của mèo Khói, đồng thời hai bàn tay rảnh rang của gã Tám có dịp bưng mắt đỡ cú bổ nhào từ trên không của "oanh tạc cơ" vẹt Lửa. Gã rống thấy thương:

- Chếếếttt... tttaaooo!...

Tám Xì Ke không chết nhưng X có thể chết nửa tâm hồn nếu quên béng lời dặn dò của

dưỡng phụ: Bạn bè tương lai của con là trẻ thơ, phụ nữ, muông thú. Anh hú lũ vẹt và mèo.

- Theo gót Lọ Nghẹ, các bạn ơi! Bọn mẹ mìn, bọn bắt cóc đã đem trẻ thơ của chúng ta hô biến. Chúa và Phật đều nói trẻ thơ sẽ lên thiên đàng. Không được để mất dấu nữ tặc, hú… ú… ú! …

*

Như thường lệ, ba cô gái hồn nhiên ngây thơ vô số tội của lớp ngoại ngữ ban đêm lại họp mặt tại quán cóc quen thuộc. Điểm giống nhau thứ bốn mươi giữa họ là đưa gấp ba chiếc *Spacy* mới tiệp màu vô bãi gửi xe. Điểm giống nhau thứ bốn mươi mốt là tà tà gọi món giải khát mà mỗi người ưa thích. Điểm giống nhau thứ bốn mươi hai là ba cô cùng quay đầu lại cảnh giác trước hai phụ nữ ngoài ba mươi tuổi lấp ló kế cột đèn.

Tịnh bồn chồn:

- Tụi mình vẫn còn một pháp thuật cuối cùng: một lần sinh, ba lần tử. Tao có ý kiến: ba lần hạnh ngộ vừa rồi, phe ta toàn gặp hoàng tử đẹp trai, tài giỏi. Chẳng lẽ mật khẩu các bà tiên hết linh thiêng sao? Chẳng lẽ ba "cái chết" lại êm đềm đến thế?

Thuyên ngập ngừng:

- Phải thí nghiệm mới biết. Nè Tịnh, hình như có ai theo dõi tụi mình…

Trâm gật đầu:

- Thấy rồi. Hai người đàn bà lạ ẵm con nít mới đẻ sắp tiến lại bàn chúng ta. Tao đoán là hành khất giả dạng.

Tịnh hít một hơi dài:

- Nếu họ sa cơ thì mình sẵn sàng giúp đỡ. Nhưng tao nói thật, tao thương hai em bé hơn là họ. Em bé đáng thương còn họ đáng gờm…

- Ô kê. Em bé tội nghiệp còn họ thì tội… lỗi. Báo chí từng báo động về tệ nạn lợi dụng con nít thuê mướn…

- Là lá la, tạ ơn trời đất. Họ đã đảo qua bàn ngoài cùng. Mình bắt đầu được rồi, quý vị ơi!

Điểm giống nhau thứ bốn mươi ba của nhóm "BA TRONG MỘT" là chìm ngay vào giấc ngủ ngắn lúc ba hạt dẻ sột soạt. Tịnh, Thuyên, Trâm lần lượt rút "bửu bối" ngáp dài:

- Buồn… ngủ… ghê… há…

Khi những đôi mắt đẹp của ba cô gái chuẩn bị khép thì cặp nữ quái băng đảng *Mẹ Bồng Con* khét tiếng thành phố đổi mục tiêu. Từ đằng xa, tia nhìn Nụ Bắt Cóc và Lê Mẹ Mìn hau háu ghim chặt vào những-vật-lạ-hình-quả-trám xòe ra quyến rũ. Hé hé, ba thứ hột bẩy ba rơi vãi đầy xó chợ đầu đường, ấy thế mà ông trùm Robert Ghẻ lại thèm đến chảy nước miếng mới là quái đản!

Hai ả giả vờ rên rỉ:

- Lạy ông đi qua, lạy bà đi lại, cho mẹ con tôi xin tí tiền còm…

- Các cô ơi là các cô, cháu nhỏ khát sữa cả tháng nay vì bão lụt trầm luân khốn khổ…

Bọn nữ quái xuất chiêu "siêu" như biệt danh cúng cơm. Nụ Bắt Cóc thả phịch đứa nhóc "thuê mướn tính tiền giờ" xuống đất để quơ tay chụp liền hai hạt dẻ nham nhám trong lòng bàn tay Mơ Thuyên, Mộng Trâm tức khắc. Lê Mẹ Mìn cũng lẹ làng chẳng kém đồng môn Á nhào tới Miên Tịnh đang trong trạng thái nửa tỉnh, nửa mê định thu gom luôn hạt dẻ thứ ba, bất ngờ một tiếng gào nổi lên như sấm động:

- Dừng tay bớ nữ tặc!

X và ba con thú chó, mèo, chim xuất hiện đúng lúc nhưng vẫn chậm hơn bọn tội phạm mười giây. Phái đoàn đảo Chà Là theo dõi cặp nữ quái suốt sáu giờ ba mươi phút, tuy nhiên mười giây cuối cùng họ không thể chạy nhanh hơn tốc độ xe gắn máy. Mọi chuyện xảy ra chớp nhoáng. Đúng vào lúc bàn tay thép của X, nanh vuốt của Lọ Nghẹ, Khói, Lửa chụp xuống đối phương thì từ ngoài quán cóc tiếng động cơ mô tô phân khối lớn rền vang.

Tên tài xế la oai oái:

- A lê! Vọt chúng mày ạ! Thằng Tám xì ke phôn dế di động kêu tao đến đón đám *Mẹ Bồng Con* chúng mày. Mẹ kiếp, bữa nay đụng kình địch lớn.

Hai ả tội phạm không dư thì giờ chất vấn. Lệnh là lệnh. Chúng nhảy tót lên yên sau lúc bánh trước chiếc mô tô nhảy chồm chồm. Chiếc xe tàng hình bỏ lại một luồng khói trắng lẫn đứa bé "đồ nghề" nằm têm hênh dưới bàn nước.

- Oa, oa, oa…

Tiếng khóc ré của hài nhi bị bỏ rơi làm tất cả bừng tỉnh. Ba tiểu thư Tịnh, Thuyên, Trâm dụi mắt kinh dị nhìn chàng trai ăn mặc như người rừng trong phim đang vụng về dỗ dành em bé bên cạnh những con thú lăng xăng. Một lát sau, Mơ Thuyên sực nhớ ra:

- Chết mồ, cái hạt dẻ…

Mộng Trâm sửng sốt. Cô xổ tung khăn mù soa:

- Tao cũng bị mất hồi nào không biết. Ôi…

Miên Tịnh cắn môi. Cô chỉ tay về phía ngã tư:

- Cảnh sát và đội dân phòng đến kia kìa! "Anh chàng Tarzan" sẽ thay chúng ta làm việc với cảnh sát. Anh ta và ba con vật ngộ nghĩnh ấy là ân nhân cứu tụi mình…

*

Cuộc bàn giao tang chứng, vật chứng với những người đại diện pháp luật đã xong. Qua số phận hài nhi rớt lại hiện trường, hồ sơ vụ án được ghi gọn ghẽ: "Tại quán… ngày… giờ… hai nữ quái *Mẹ Bồng Con* có sự hỗ trợ của đồng bọn chạy mô tô đã trấn lột hai món trang sức hình hột đậu của một nhóm nữ sinh Anh văn lớp đêm… Nhờ quần chúng chung quanh bao gồm một thanh niên ngoại thành vãng lai và 3 con chó, mèo, chim giúp sức nên bọn tội phạm phải rút lui đột ngột… Đứa bé mà bọn tội phạm bỏ rơi thuộc dạng hài nhi vô thừa nhận… Trước mắt, Hội Bảo vệ Bà mẹ và Trẻ em sẽ chăm sóc đứa bé…".

Quán cóc lúc này người ngợm vắng tanh vì thiên hạ sợ tai bay vạ gió, chỉ còn 3 con thú đang chia nhau khẩu phần xí quách và… X. Suỵt, ngoài X còn ba cô gái đẹp như mơ đang phỏng vấn

người hùng.

Miên Tịnh thay mặt nhóm khởi đầu thật dịu dàng:

- Ông họ tên gì?

- Dạ X…

- Bao nhiêu tuổi?

- Dạ cỡ 19…

- Ông ở đâu?

- Dạ, đảo hoang Chà Là thuộc xứ biển Cần Giờ…

- Hèn chi ông giống thổ dân Robinson phục sức kiểu Tarzan. Ông là "người hùng kiêm người rừng" nhé!

- Dạ, tôi không có cha lẫn mẹ. Dưỡng phụ nói tôi là một vẩn thạch…

- Thôi đi ông hiệp sĩ giả nai. Bỏ tiếng "dạ" luôn nghe! Chỉ có con gái hàm ơn con trai mới thưa dạ liên miên. Á à, ông đâu biết tụi tôi, đúng không? Làm sao ông và ba đệ tử xuất hiện kịp thời ở đây để cứu nhân độ… phụ nữ hở ông X?

- Ồ, thấy chị hỏi nhiều ghê. Đầu đuôi do con vẹt Lửa. Nó dụ khị anh em rời đảo đi tìm các nữ phù thủy "BA TRONG MỘT" …

- Cáááiii gìì?!?

Tám

Chỉ còn một hạt dẻ duy nhất
Một hạt dẻ để làm ra thơ
Hai hạt dẻ phát minh tranh và nhạc
Đã đi phiêu lưu một cách bất ngờ

Không phép lạ, chúng ta đành bế tắc
Điều ước thứ tư đành... lơ lửng trên trời
Ôi, điều ước bỗng bay như bong bóng
Biết bao giờ níu được, bạn bè ơi!

Biết bao giờ khám phá ra bí mật
X không nằm trong phép lạ nhiệm mầu
X là phần tử khả nghi số một
Ngay cả quê nhà cũng chẳng rõ nơi đâu...

Đừng bày đặt giống như người đần độn
Vờ giả nai cho con gái... mọc sừng

Kẻ nào dám gọi các tiểu thư bằng "chị"
Kẻ đó suốt đời không đội trời chung!

Tịnh gấp nhật ký. Bài thơ thứ tám tình cảm lộn xộn giằng co chưa từng thấy. Nó là một món lẩu được nấu nướng bằng tiếu lâm lẫn bi kịch, mà nguyên liệu đích thực là X và ba con vật từ trên trời rơi xuống. Chớ gì nữa, khi thấy X xuất hiện, nhóm "BA TRONG MỘT" đang trong tình trạng tuổi mới lớn bỗng trưởng thành như những phụ nữ đã… dậy thì qua tiếng "chị" quá đát. Trời hỡi, đó chẳng phải là sự xúc phạm hài hước nhất hay sao?

Tịnh đúc kết cuộc gặp gỡ kỳ cục ấy theo một quan điểm riêng. Lần đầu tiên, nhóm của cô không cùng lập trường với nhau. Mà cùng lập trường sao được khi bây giờ chỉ mình cô còn phép lạ… thi sĩ. Tối thiểu trong tay cô vẫn còn nguyên xi một-hạt-dẻ. Hôm đó, cô nhớ rằng mình tiếp tục hất hàm với X:

- Tại sao ông đặt tên cho con vật là Lửa? Ông có biết rằng Prométhée là người đầu tiên đem lửa trời về trái đất nguội lạnh chăng? Ông định so sánh con vẹt màu đỏ láu cá láu tôm kia có trí khôn ngang với thần linh ư?

- Vâng, con Lửa còn "xịn" hơn cả thần Prométhée. Nó tỏa ra ánh sáng nhờ cặp cánh thông thái.

- Điều ông vừa nói có lý đối với một máy bay phản lực. Nhưng nó là một con vẹt, nó đâu có rada, máy ghi âm, hộp đen để thu nhận tiếng nói, hình ảnh con người?

- Vậy mà con Lửa biết ở Sài Gòn có một nhóm nữ phù thủy…

- Hì hì, con vẹt có vẻ… "Bin Laden" quá há. Và ông đóng kịch cũng "nhuyễn" ác!

- Ố là là, chị định nói loài nhuyễn thể hả? Ở biển, nhuyễn thể nhiều lắm, có thể kể bạch tuộc, mực nang, mực ống, sứa lửa…

- Đừng nhắc đến Lửa nữa. Hừm, tôi chuyển sang đề tài Khói đây!

- Vâng! Không có lửa làm sao có khói? Con mèo rừng lông trắng là chỗ bạn bè, thành thử tôi rành tính nết tối đa. Thưa mấy chị, con Khói dữ như cọp, leo trèo giỏi như beo, ăn vụng như mèo và rình mò như… phụ nữ. Chính nó xác định điều đó trong một phiên họp khoáng đại tay tư tại cù-lao-phiên-dịch.

- Hứ, đồ thứ mèo-đi-hia dám bôi bác phụ nữ. Ủa, bộ con Khói biết tiếng Việt Nam hả?

- Vâng! Đàn gia súc của tôi đứa nào cũng biết hàng trăm thứ tiếng. Chúng có thể nói được tiếng Tây, tiếng Tàu, tiếng Mỹ, tiếng La tinh, tiếng Thượng… nếu chiếc tàu nào mang quốc tịch trên núp bão tại cù lao.

- Hi hi, thầy trò ông tư tưởng "cõi trên" cực siêu!

- Cám ơn! Nếu mấy chị ngừng thẩm vấn thì tụi tôi xin kiếu…

- Ơ, sao lại ngừng? Tôi chưa hỏi ông về con hắc cẩu đen thùi lùi cơ mà?

- Nó đen như dầu hắc nên tôi đặt tên nó là Lọ Nghẹ. Hiện nay, Lọ Nghẹ là con chó đặc sản duy nhất của loài khuyển Phú Quốc đã tuyệt chủng. Với những cái *bớt* đặc biệt, Lọ Nghẹ mạnh như chúa sơn lâm.

- Còn ông?

- Tôi yếu nhất trong đám. Hàng ngày, tôi bơi đua với cá nước, cá bống mú. Buồn buồn, tôi cắt đuôi cá đuối, lột da cá sấu sắp thành tinh đem phơi khô. Tôi không giỏi bằng tụi Khói, Lửa, Lọ Nghẹ đâu!

- Hi hi, ba con gia súc của ông đều nằm… xó bếp với nồi niêu, soong chảo dính đầy... khói, lửa, lọ nghẹ. Còn ông, hì hì, ông là đầu bếp tề gia nội trợ kể chuyện Tề Thiên hay nhất thế kỷ 21.

- Đừng chọc quê tôi, mấy chị ơi! Sở dĩ tôi yêu mến "phụ nữ, muông thú, trẻ thơ" là do nhớ lời dưỡng phụ trăn trối. Mục tiêu tụi tôi ghé thành phố kỳ này là mấy ả phù thủy. Bớ mèo, chó, vẹt…

Miên Tịnh cười ngất:

- Khỏi "bớ" mỏi miệng, khỏi tìm đâu cho… mỏi giò. Ba đứa tụi này là phù thủy "BA TRONG MỘT" đây, thưa ngài X… Cuội!

- Hả?!?

*

Ngược lại với Miên Tịnh, cô nàng Mộng Trâm xóm nghèo kênh Nhiêu Lộc tiếp nhận hình ảnh thầy trò X bằng trực giác thần giao cách cảm. Cô không có thời gian chuyện trò lãng mạn, lãng òm, lãng nhách, lãng đãng… như nàng thơ Tịnh bởi hạt-dẻ-phép-lạ đã bốc hơi khỏi khăn mù xoa. Lạy Chúa, mất tiêu hạt dẻ là mất luôn cảm hứng sáng tạo âm nhạc chứ sao? Cô "thu hoạch" X ở một góc độ khác hơn. Góc độ đó, cô đã từng "lạnh người" khi chạm trán với Mr. Tài, người đàn ông chúa tể về tiền bạc trên trái đất. Lần chạm trán ấy, vị thần tài đẹp trai mặt lạnh đã cho cô "thấy" hậu vận của những ai mắc nợ gã: mọi con nợ thần tài nếu không là hồn ma bóng quế cụt đầu đứt cổ lìa tứ chi thì cũng là những bộ xương người chết lắc lư.

Lần này, bằng sự hiển-thị-tâm-linh tương tự, cô rùng mình hiểu X và đàn gia súc không phải gốc gác sinh vật nơi hành tinh mà cô và bạn bè đang sống.

Cô kéo X ra cột đèn thì thầm:

- Ông khả nghi lắm…

- Vâng, tôi là một-hòn-đá-rớt-từ-trời. Cha nuôi tôi…

- Hồi nãy ông "dạ" mà!

- Vâng, nhưng chị Tịnh bạn chị cấm tôi xài tiếng "dạ"…

- Vậy thì dẹp tiếng "vâng" và tiếng "chị" há. Kể từ bây giờ phải gọi các phù thủy nhóm "BA TRONG MỘT" bằng "em", rõ chưa?

- Rõ!

- Tốt. Gọi như vậy mới có tình cảm "thương mến nhân loại" hơn. Ê, ông X, bao giờ ông lên phi thuyền từ giã địa cầu?

- Chị… ồ không, em… em Trâm nói gì tôi không hiểu?

- Hiểu đứt đuôi con nòng nọc ấy chớ. Nghe nè, "con cóc X"! Một là ông bị tâm thần man man

mát dây chập mạch, hai là ông tự biết lấy…

- Hà hà, đa tạ em đã nhắc nhở. Tôi tự biết lấy nhiệm vụ mình lúc này là phải thu hồi "hai món trang sức hình hột đậu" trong biên bản cảnh sát khu vực. Tôi biết hai món nữ trang của em và "em" Mơ Thuyên hiện ở đâu. Tôi sẽ quay lại chỗ "thằng cha Tám Xì ke, chủ lò sản xuất *Mẹ Bồng Con* chụp cổ gã thu hồi nguyên vẹn. Tôi thề…

Mộng Trâm bứt tóc:

- Hu hu, khỏi thề thốt. Chẳng hiểu "trực giác" mình có bị… tổ trác không đây. Chẳng hiểu X và 3 con gia… xúc xích kia là "nai ngoài vũ trụ" hay "nai dỏm" hở ông trời?

*

Mơ Thuyên lôi X từ chỗ cột đèn về gần quầy trả tiền. Ở đó, bất chấp cặp mắt trợn tròn ngưỡng mộ thầy trò X của chủ quán, cô lẳng lặng ấn X ngồi xuống ghế tâm sự riêng. Cô tỏ vẻ thương hại anh chàng Robinson mặc đồ "mô-đen Tarzan" thấy rõ. Giọng cô đầy niềm an ủi:

- Chắc hai bạn tôi tra tấn tinh thần ông dữ thần, hỉ?

- Yes! Có phải chữ "hỉ" tiếng Tàu là "vui" không em? Ha ha, "anh" vui hết biết, vui chưa từng thấy, vui quá xá quà xa! Cám ơn con Lửa đã dẫn đường cho "anh" khám phá sự "VUI".

Tiểu thư xứ Huế tưởng mình nghe lầm. Cô chưng hửng:

- Sự "VUI" ư? Mô Phật, ông lại còn dám xưng "anh" với… nữ phù thủy hả? Bộ ông tưởng làm ân nhân của tụi này là có quyền làm mưa làm gió?

- Nô, nô! Anh không làm mưa làm gió mà chỉ "làm người" đúng văn phạm và ngữ vựng xưng hô thôi. Hồi nãy, Mộng Trâm đề nghị anh xài tiếng "em" nên anh bắt buộc phải dùng tiếng "anh" cho có cặp… ngữ pháp. Dưỡng phụ anh đã chép trong sách giáo khoa rất cẩn thận…

- Hic!

- Em…

- X!

- Đúng. Vần "X, hic" em vừa nhắc nhở rất đúng. Nó làm anh nhớ đến lời sấm truyền của dưỡng phụ anh. Dưỡng phụ dặn: "X là điểm nhấn khởi đầu và chấm dứt bằng Y".

"Chấm dứt bằng Y", rồi… "X gặp Y". Chua choa mèn đéc quỷ thần ông Địa ơi! Mặt mày Thuyên đột nhiên nóng ran, hai má đỏ ửng, cô sực nhớ đến ngày đầu tiên hội ngộ Mr. Tình ở thung lũng Đồi Hồng, rồi tiếp tục sực nhớ câu nói của mẹ: "Cậu ta có một sức hút dị thường, nó tương tự như lần rung động đầu đời lúc mẹ gặp cha con". Mô Phật, có phải điều mẹ muốn đề cập, muốn ám chỉ chính là… "Y" chăng? Vậy thì Y của X là, là…

Mơ Thuyên ấp úng:

- Tôi hiểu ông muốn gì… Hic, không ngờ bộ dạng bên ngoài ông có vẻ nhà quê nhưng bên trong vô… vô cùng từng trải. Ông X ạ, tụi tôi chỉ là con gái mới qua tuổi vị thành niên, thế mà ông đòi "Y" rứa…

- Hả? Em biết Y ở đâu à?

- Biết "Y" là… "chết trong lòng một ít" mà các ông thi sĩ thường nói. Ông nỡ áp dụng cái phương trình gian ác...

- Gấu gấu! Meo meo! Vẹt vẹt!…

Lọ Nghẹ, Khói, Lửa đồng loạt ré lên làm X tỉnh cơn hồn bướm mơ tiên. Coi, có trời mới biết người đẹp trước mặt anh định nguyền rủa cái "Y" gì, nhưng anh thì biết ba đệ tử mình sốt ruột hết chịu nổi. Anh âu yếm vuốt ve từng con vật và hùng hồn tuyên bố:

- Bái bai các em, hẹn ngày tái ngộ. Anh hứa sẽ quay lại trình diện với hai món "nữ trang hình hột đậu" ngọt ngào.

Dưới cái mũi thính như quỷ của Lọ Nghẹ, vành tai "rađa" của Khói, đôi cánh dẫn đường của Lửa, phái đoàn đảo Chà Là biến mất trong bóng tối "Sài Gòn by night" bí ẩn chứ sao!

Lúc này trong quán cóc chỉ còn lại nhóm "BA TRONG MỘT" ngẩn ngơ. Sau biến động vì quan điểm riêng từng người, ba cô gái lại đoàn kết nhau tuyệt đối. Còn phải hỏi, điểm giống nhau thứ năm mươi giữa họ là truyền âm nhập mật mọi ý nghĩ.

Tịnh nói:

- Tao có cảm tưởng X là một anh chàng… Lọ Lem. Chỉ cần trút bỏ ngô nghê, đẩy anh ta vào một cái máy giặt và tân trang anh ta tại một cửa hàng thời trang đô thị, tao dám cá X đẹp trai và sạch sẽ không thua kém các người hùng Tài, Tình, Tước.

Trâm nói:

- Mỗi người trên trái đất đều có mùi tử khí nhưng riêng X không có. X là người hay cái bóng nhỉ? Phải chi, X là nhân vật "một lần sinh" sau "ba lần tử" của tụi mình thì nhẹ nhõm biết bao?

Thuyên nói:

- Phép lạ thứ tư đó chẳng bao giờ diễn ra vì chúng ta đã mất… hai hạt dẻ. Hiện thời, tụi mình chỉ còn nước chờ đợi và cầu nguyện. Á à, những thay đổi về tính tình X đều có phần đóng góp của quý vị. Hai cô nương biết không, từ một tờ giấy trắng, tâm hồn X giờ đây đã bị nhuộm đen bởi các từ anh, em, X, Y lộn xộn. Coi chừng gieo gió gặt bão à nha…

- Hi hi hi…

Tiếng cười các cô vừa giòn tan đã tắt ngấm bởi ba cái alô di động Nokia bằng vàng 24 cara cùng "gáy" một lượt. Như luật báo ứng nhân quả, người "réo" các cô còn ai ngoài 3 chàng hoàng tử có cái tên "đời là một chữ T"?…

Chín

Bắt đầu có sự cạnh tranh khốc liệt
Chúng ta hết còn phép lạ độc quyền
"BA TRONG MỘT" do chúng ta thành lập

Bỗng bị kẻ thù kèm cặp hai bên

Kẻ thù thứ nhất mang tên Khát Vọng
Gồm ba ông: danh vọng, tình, tiền
Khi nhập một coi trời bằng... cái nắp
Xuất hiện nơi nào là nơi đó đảo điên

Kẻ thù thứ hai mang tên Bản Ngã
Gồm 3 em: chim vẹt, chó, mèo
Lúc nhập 1 líu lo ngoại ngữ
Xuất hiện nơi nào là nơi đó tiêu diêu

"BA TRONG MỘT" có ba băng, nhưng còn một?
Một ở đâu, chẳng lẽ đảo Chà Là?
Một tên gì, phải chăng tên là... Thiện?
Phải Thiện là chữ T cần thiết nhất cõi người ta?

Bài thơ thứ chín của Tịnh như một lời tiên tri. Bằng sự thông minh của một nữ sĩ, cô bắt đầu phân loại ra thế giới này có tới ba nhóm "BA TRONG MỘT". Nhóm thứ nhất gồm Tịnh, Thuyên, Trâm - khỏi cần phải bàn. Nhóm thứ hai đang dần hình thành bởi ba người đàn ông hùng vĩ đại diện cho tiền bạc, ái tình, danh vọng nhưng chưa có điều kiện kết hợp để thống trị tuổi choai choai, tuổi *chảnh,* tuổi *chíp hôi.* Nhóm thứ ba chắc chắn thuộc về đám đồ đệ của X… Robinson. Đây là nhóm "quái" nhất với 3 con thú ăn ý nhau trong phát biểu, cử chỉ, chưa kể có khả năng "nói được, nghe được tiếng loài người" theo lời khổ chủ.

Thuyên báo cáo bằng giọng run rẩy:

- X là một hàm số đột biến trên quá trình vận động đến hàm số Y. Phân tích từ câu trăng trối của dưỡng phụ X, chúng ta được phép kết luận: "X sẽ biến mất lúc phát hiện ra Y". Các bạn biết "Y" là gì không? Mô Phật, theo sự nhạy cảm của con gái Huế thì Y chính là… "Yêu". Chúng ta có bổn phận phải ngăn cản X yêu đương nhảm nhí...

Trâm nhún vai:

- Anh ta khờ lắm! Anh ta chưa hiểu "Yêu là yếu như người bị ốm" đâu. Thậm chí anh ta còn lâu mới giải mã được chữ "Y". Anh ta chỉ biết yêu mến gia súc, thần tượng phụ nữ, nuông chiều con nít. Anh ta không có trái tim một hiệp sĩ trừ gian diệt bạo tuổi 19 thường xuyên rung động trước giai nhân, mỹ nữ…

Tịnh gật gù:

- Chính xác. Chưa biết đoạn kết ra sao nhưng hiện giờ trái tim X làm bằng pha lê trong suốt. Chính từ khái niệm pha lê trong suốt không tì vết ấy, tự nhiên mình muốn đặt tên cho anh ta là "Thiện". Là lá la... Các bạn nghĩ sao về cái tên này nhỉ? Thiện, Thiện… *nhân chi sơ tính bản thiện* mà tụi mình từng học hồi nhỏ. Đó là chưa nói tên Thiện cũng bắt đầu bằng một chữ T…

- Một chữ T?

- Chứ sao? Y chang như loạt tên bắt đầu của chúng ta và những ông bạn lớn: Tịnh, Thuyên, Trâm, Tài, Tình, Tước - đều như thế…

- Kinh "sờ" khủng! Đây đích thực là bí mật đáng ngả mũ chào nhất trong tối hôm nay.

- Một bí mật "sống để bụng chết mang theo" và tuyệt nhiên khoan tiết lộ cho X biết.

- Nhưng…

- Sao?

- Tao có cảm giác tụi mình sắp gặp biến cố. Nào, bấm "Yes" cho những dòng chữ nhắn tin trên 3 máy di động Nokia hiện lên thử xem. Thấy chưa, ông Tài, ông Tình, ông Tước đều "tách" tụi mình ra gặp riêng. Ghê thiệt!

*

Miên Tịnh không ngờ nhóm "BA TRONG MỘT" thứ hai được thành lập nhanh hơn cô dự kiến. Câu chuyện diễn ra thật hoàn hảo, trong căn phòng VIP đặc biệt dành cho đại thượng khách tại mê cung cờ bạc casino Chala: lần đầu tiên hai vương tôn công tử Mr. Tài và Mr. Tước biết mặt nhau qua sự giới thiệu của trùm xã hội đen Robert Ghẻ.

Vừa ngồi vào bàn, Mr. Tước đã quay lại tên trùm, nhíu mày:

- Đây là Thần Tài, chủ nợ ông anh phải không?

- Dạ!

- Vậy thì kể như ông anh xong nhiệm vụ. Việc "khất nợ" để tôi lo.

- Dạ!

Robert bốc hơi nhanh như khói. Còn lại hai người đàn ông cao lớn trong độ tuổi thanh niên sung mãn "chiếu tướng" nhau chằm chằm. Ánh mắt họ rực lửa kiêu hãnh đúng 20 giây. Giây thứ 21, Tước nhếch mép:

- Tôi nghe danh ông bạn từ lâu. Bạn chui lên từ địa ngục và mua gọn chúng sinh tại các tụ điểm ăn chơi cao cấp như vũ trường, bar, nhà hàng, khách sạn, casino cờ bạc, trường đua ngựa, trường đá gà… Tiền bạc ông bạn vô tận, tuy nhiên ông bạn vẫn thiếu một thứ cần thiết, đó là quyền lực. Hê hê! Ông bạn tạo ra "ổ khóa" để nhốt con nợ nhưng tôi lại tạo ra cái "chìa vạn năng" để mở ổ khóa đó. Tôi có thể "cứu bồ" mọi đơn đặt hàng với giá cả phải chăng. Tôi có làm cho ông bạn bị "bỉ mặt" không nhỉ?

Tài cười rùng rợn:

- Khửa khửa khửa... Ngược lại thì có. Tao biết mày đến đây để làm gì Tước à. Có phải mày nhận đơn đặt hàng của đám đồng bọn Robert Ghẻ không? Có phải chúng tiếc vài triệu đô la cho con-cái-ghẻ kia vay mượn nên gõ cửa nhờ mày rỉ tai tao một tiếng. Tao biết tẩy mày là thầy dùi, bác sĩ, quân sư, cố vấn. Tao còn biết gốc cây đa cây đề của mày cắm rễ tận đâu. Tao đang ngóng mày từng phút từng giây…

Tước biến sắc. Giọng y có vẻ bớt tự tin:

- Tại sao ông bạn "thấy" được tim đen người khác?

- Vì thế-giới-tụi-tao khác mày. Nói đúng ra là tụi tao không thuộc về thế giới tụi mày. Mọi sinh hoạt, suy nghĩ của tụi mày đều được tụi tao đưa vào bộ nhớ để phân tích, sắp xếp chương trình, lý giải một cách khoa học theo một trình tự biến thiên siêu hạng. Tao đi guốc vào bụng mày dễ ợt bởi mày chỉ là một con người thuần túy với những tham vọng, âm mưu, toan tính

đặc sệt chất-nhân-loại. Tóm tắt lại: tụi mày đều chết còn tụi-tao-bất-tử.

- Ô…

- Khửa khửa... Ô dù hay ô kê hả Tước? Vểnh tai mà nghe đây: tất cả con nợ của tao đều phải đứt bóng thê thảm. Những con thiêu thân lao vào ánh sáng đồng tiền sẽ lần lượt qua đời bằng tai nạn, bệnh hoạn, nghiện ngập, tù đày, phá sản, điên loạn. Đáng tiếc là chỉ một mình "em gái xóm nghèo" thấy được hậu vận của chúng. Mày hiểu tao định nói gì không hả Tước, tao sắp nhắc đến tên con bé Mộng Trâm bên dòng kinh đen Nhiêu Lộc ấy…

- Á…

- Sao?

- Tôi biết con bé mà ông bạn vừa đề cập. Nàng thuộc băng đảng nữ quái "BA TRONG MỘT". Chính tôi cũng bị hớp hồn trước sự khôn ngoan của một nữ quái khác có tên là Miên Tịnh đấy.

- Cái gì?

- Hê hê! Tôi và bạn đều bị bối rối trước người đẹp. Chúng ta có thể quản lý một số hoa hậu, người mẫu, ca sĩ, diễn viên, tài tử suy thoái đức hạnh bằng đồng tiền và danh vọng nhưng trước sự hồn nhiên thánh thiện thì chúng ta đầu hàng.

- Hả?

- Hả… họng hoài ông bạn? Hồi nãy hình như ông bạn có nhắc đến thế-giới-tụi-tao…

Tài tỉnh người. Gã đảo mắt dáo dác, trong một giây đồng tử gã toàn tròng trắng:

- Cám ơn mày đã đánh thức bộ nhớ của tao. Đúng vậy, "bạn" tao sắp tới casino Chala…

- Ủa, không phải ông bạn hẹn với tôi ư?

- Không. Mày đại diện cho ngu si còn tụi tao đại diện cho trí tuệ. Tao có tần số riêng để bắt tín hiệu đồng loại. Hiện thời ăng ten trong não tao đang rung lên bần bật, màn hình *ra đa* trong óc tao ghi nhận hình ảnh một "nam nhân ngư". Khửa khửa! Tao trồi lên từ đất còn hắn trồi lên từ nước. Tín hiệu sóng của hắn mạnh đến độ tao có cảm giác nó đang ở trong thang máy tầng hầm. Ái chà…

Tước ngơ ngác ngó cơn "lên đồng" của ông bạn thần tài. Tuy nhiên, dù sao y cũng đã có kinh nghiệm đối phó với "phép lạ cân đẩu vân" của ba tiên nữ Tịnh, Thuyên, Trâm nên sự lảm nhảm huyền bí kia chỉ là… chuyện nhỏ. Chuyện lớn xảy ra ngay trước mặt mới là đáng nói. Quỷ tha ma bắt ạ, cánh cửa phòng VIP bật mở cho người khách thứ ba ung dung bước vô. Tước há hốc mồm khi thấy nhân vật mới còn đẹp trai, hào hoa, phong nhã hơn cả y.
Mr. Tài bật dậy như cái máy:

- Chào đồng loại! Tôi tên Tài, thuộc nhóm sản phẩm chất lượng cao, thế hệ mới nhất của lô hàng Tiền Bạc. Tôi được gửi đến trái đất cuối năm 2000.

Vị khách lạ gật đầu:

- Chào đồng loại. Tôi tên Tình, thuộc nhóm A, chất lượng A bình phương, thế hệ A lũy thừa của lô hàng Tình Ái. Tôi được gửi đến trái đất cuối năm 2001.

Trời ạ, họ chào nhau và phát ngôn như hai robot. Nhưng "khán giả Tước" còn kinh dị hơn khi Mr. Tình líu lo:

- Rooo! Rooo!... Từ căn cứ hoang vắng Hòn Rơm, tôi đến Sài Gòn để thỉnh thị ý kiến đồng loại. Câu hỏi như sau: Sản phẩm công cụ có quyền tách ra khỏi chương trình định sẵn hay chăng?

- Rooo! Rooo!... Yêu cầu đồng loại nói rõ hơn...

- Rooo! Rooo!... Trong chương trình cài đặt không có "sinh vật hữu chủ tóc dài mắt biếc môi hồng 17 tuổi mang tên Mơ Thuyên". Rooo! Rooo!... Tôi vô cùng lúng túng...

Mr. Tài sửng sốt:

- Cái gì?! Đồng loại cũng biết con bé Mơ Thuyên băng đảng "BA TRONG MỘT" ấy à? Thảo nào... Hic! Chú mày khỏi cần ro ro tín hiệu nữa. Tao và chú em Tước đây cũng hân hạnh quen biết hai nàng Mộng Trâm, Miên Tịnh. Hic! Ai dè bộ ba tụi mình đều...

- Rooo! Rooo!...

- Dẹp! Đã bảo miễn "ro ro" nhức óc nhức đầu. Tao có tặng ba đại mỹ nhân ba con dế di động Nokia màu vàng. Chúng ta còn chờ gì mà không nhắn tin mời ba nàng đi dạo. Ê, đi dạo ở trái đất là "hồn ai nấy giữ" chớ không giống sinh hoạt tập thể của thế-giới-tụi-mình đâu nghe?

- Rooo! Rooo!...

*

Đúng như Miên Tịnh tiên tri bằng... bài thơ thứ chín vừa sáng tác, nhóm "BA TRONG MỘT" thứ ba dung mạo dị hợm nhất. Còn phải hỏi, chúng đâu thuộc giống người mà là ba con thú hoang dã đã được thuần hóa với các bí danh Lọ Nghẹ, Khói, Lửa quái chiêu.

Chúng triển khai chiến dịch săn lùng tội phạm do X phát động cực nhanh.

- Grư grư! Ngao ngao! Lêu lêu!...

Ba mươi phút đầu tiên của chiến dịch, phái đoàn trinh sát bất đắc dĩ đảo Chà Là tảo thanh các hang cùng ngõ hẻm thành phố trên chiếc xích lô. Ba mươi phút kế tiếp, họ thay phương tiện "xô xích le" bằng xe ba gác đạp cho cảnh sát đỡ ngứa mắt thổi còi tu huýt. Ba mươi phút cuối cùng, họ nhảy ùm xuống sông Sài Gòn biểu diễn ba kiểu bơi chó, bơi mèo, bơi... người vì đánh hơi được "mùi" con mồi tuốt luốt miệt Thủ Thiêm. Vẹt lửa bay trên đầu họ, mỏ không ngừng chót chét:

- Ẹ ìn, ẹ ìn, ắt óc, ắt óc...

Tiếng gào như kẻ... sứt môi của con Lửa được X phiên dịch một cách hào hứng:

- Hai đứa Khói, Lọ Nghẹ tụi bay nghe rõ chứ: con Lửa đã phát hiện ra lũ mẹ mìn, bắt cóc"!

Phái đoàn tấp vô bờ chớp nhoáng. Núp sau đám lau sậy ô rô cóc kèn trong tư thế mình mẩy ướt sũng, X và ba đệ tử hết hồn khi thấy hai ả Nụ Bắt Cóc, Lê Mẹ Mìn thu hoạch một cái alô di động đời mới ngon ơ. Tại quán cà phê nhạc sát đường lộ mới mở, hai ả *Mẹ Bồng Con* chỉ cần tay chìa đứa nhỏ, tay quơ nón lá xuống một bàn khách sang trọng là con *dế lửa Siemen* phi thân liền... túi áo chẳng ma nào hay biết!

Mười

Hãy truyền tín hiệu S.O.S
Rằng chúng ta đang bị tấn công
Rằng lũ con trai bắt đầu khủng bố
Dụ khị chúng ta từng đứa vô tròng

Rằng báo động lúc này không hề muộn
Chúng ta không tắt thở vì vàng
Chúng ta không điên vì danh lợi
Chúng ta không cần lủng lẳng nữ trang

Rằng báo động lúc này không hề sớm
Chúng ta không chết đuối vì tình
Chúng ta ngụp lặn giữa hồ bơi mạnh khỏe
Và biết trồi đầu một cách vệ sinh

Rằng báo động lúc này càng đúng lúc
Chúng ta là con gái loài người
Trái tim chúng ta không làm bằng máy
Chỉ đập rộn ràng khi đỏ má, hồng môi...

Tịnh gấp nhật ký. Bài thơ thứ mười được sáng tác ngay sau cuộc gặp gỡ tay đôi của nhóm "BA TRONG MỘT" với ba ông "Mit-tơ" tài ba. Nội dung bài thơ toàn đề phòng và lên án… con trai. Nhưng Tài, Tình, Tước đâu phải thứ con trai dễ xỏ mũi mà là ba người đàn ông bá chủ. Rõ ràng Tịnh vô tình quên mất thầy trò X…

Ngược lại, X luôn luôn nhớ lời hứa của mình trước ba cô gái. Anh thì thầm:

- Phải trả lại cho các em Trâm, Thuyên hai món nữ trang hình hột đậu. Nghe con Lửa nói hai cái hột đó chính là phép lạ quyền năng của từng cá nhân. Chậc chậc, nhu cầu con người sao mà rắc rối ghê…

- Chụt chụt! Rù rù! Xì xì…

- Suỵt! Tao hiểu tụi bay định khuyến cáo gì hỡi lũ mèo, vẹt, chó! Cặp nữ tặc *Mẹ Bồng Con* đã bàn giao hai đứa con giả cho tên chạy mô tô và đang tiến về phía chỗ núp tụi mình một cách hí hửng. Trên tay chúng là món chiến lợi phẩm ăn cắp. Chết mồ tổ, chúng tính vượt sông qua bến Bạch Đằng bằng xuồng máy các bạn ơi!

Còn lâu Lê Mẹ Mìn, Nụ Bắt Cóc thoát khỏi thiên la địa võng của X giăng ra. Trong sự căm hờn tột độ vì có lần nghe hai ả lưu manh đòi ăn thịt cầy tơ, tiểu hổ, hai con Lọ Nghẹ và Khói nhanh như cắt "lùa" Lê, Nụ chạy về hướng xuồng máy bằng nanh vuốt nhọn lẻu:

- Gừ... gừ…! Ế... ế…!

Tiếng người tiếng thú đua nhau chí chóe. Không dè đụng độ kình địch cũ, hai ả *Mẹ Bồng Con*

ba hồn chín vía phóng đại lên chiếc xuồng tênh hênh đợi sẵn. X nằm bẹp dí trong xuồng như một con thuồng luồng ép khô, chỉ chờ hai ả sập bẫy là chụp dính cổ tay cứng ngắc.

Anh không cần dùng dây trói mà khẽ vỗ xuống gáy, lập tức hai ả bất động.
Giọng anh rền rền:

- Hai nữ trang hình hột đậu ở đâu? Nói!

Lê Mẹ Mìn ú ớ:

- Thằng nhà quê có thuật… tà thuật… điểm huyệt…

Nụ bắt cóc giãy nảy:

- Tụi tao không… không giữ…

- Vậy mấy mụ giấu chúng ở đâu?

X nổi cơn nộ khí xung thiên. Anh vừa gầm gừ vừa thò bàn tay thép giật phăng cỗ máy *Yanma* đầu bạc vít chặt đuôi xuồng khiến hai ả chết khiếp. Trời ạ, sức mạnh từ cú giật đó tương đương đòn nốc ao của vô địch quyền Anh siêu nặng Carl Lewis. Anh liệng cỗ máy nặng nề lên bờ như liệng một viên kẹo.

Lê, Nụ mặt mày tái mét. Hai ả phun ào ạt:

- Đừng xé xác tôi. Hai cái hột cà chớn ấy chúng tôi đã nộp Tám Xì Ke, địa chỉ của gã ở số…

- Tám Xì Ke sắp vô nhà thương điên Chợ Quán vì cái hột quỷ sứ ấy. Gã thi hành lệnh của ông trùm thế giới ngầm Robert Ghẻ. Chúng tôi nghe đồn trùm Robert rất cần phép lạ BA TRONG MỘT…

"Phép lạ BA TRONG MỘT" ư? X cau mày. Ba người bạn gái tuyệt vời của anh vẫn còn một hạt dẻ bửu bối, nghĩa là họ vẫn đang nằm trong tầm ngắm của bọn tội phạm. Anh hội ý tức khắc với ba con thú bằng ngôn ngữ truyền-âm-nhập-mật. Đại khái tạm dịch như sau:

- Phe ta tạm thời chia tay. Tôi săn Tám Xì Ke còn quý vị có nhiệm vụ bảo vệ tính mạng tài sản các nữ phù thủy xinh đẹp. Ngoài việc truy tìm hai hạt dẻ, chúng ta phải giải thoát đám hài nhi khỏi lò sát sinh của băng *Mẹ Bồng Con.* Quý vị có ý kiến gì chăng?

- Vẹt vẹt! Gâu gâu! Méo méo!…

Khỏi phải nói, Lọ Nghẹ và Khói phóng lên bờ "chơi" đường bộ cấp kỳ. Trên đầu chúng, con Lửa lại tiếp tục công việc một hướng đạo sinh với đôi cánh dẫn đường điệu nghệ. Riêng X, vụ giải quyết hai tù binh gian ác chẳng có gì khó khăn. Từ đằng xa, những ông khách sang trọng phát hiện bị chôm chỉa alô di động đang hối hả rời bàn phi về phía xuồng máy.

X hét lớn:

- Xin bàn giao bọn *Mẹ Bồng Con* và chiến lợi phẩm cho quý vị. Bái bai…

Một tiếng "tõm" vang lên. Anh chìm xuống sông nhanh như một con rái cá. Qua kinh nghiệm xương máu về phương tiện di chuyển, X hiểu ngầm rằng thổ công mọi ngóc ngách đô thị nằm trong tay các tài xế… xe ôm.

Theo địa chỉ mơ hồ do địch thủ cung cấp, X thuê ngay cuốc xe ôm khứ hồi đi tìm tên hung thủ từng bị con Khói và con Lửa cho… đo ván. Tại một căn nhà lạ hoắc, X không ngờ trái đất tròn quay. Chớ gì nữa, anh có mặt nhằm lúc chiếc mô tô láu cá trờ tới. Gã "giao liên" băng *Mẹ Bồng Con* há hốc:

- Mày, mày…

- Chính là tôi đây, thưa ông ác ôn. Cha nội Tám có biệt danh "Xì Ke", vậy ông chắc là… "Ma Túy"?

Tay anh chị dựng chống xe, lừ lừ rút lưỡng tiết côn thủ thế:

- È è, "Chín Ma Túy" là hỗn danh giang hồ của tao. Mày biết "coi bói" đấy, nhóc con!

Cây côn nhị khúc chưa kịp trùm lên đối phương thì cánh tay cầm côn của Chín Ma Túy đã bị vặn tréo tận sau gáy. Khuôn mặt X kề sát vành tai gã như khuôn mặt hung thần:

- Tôi không thích nói nhiều…

Chín đổ mồ hôi hột. Gã rên rỉ:

- Thằng Tám Xì Ke làm chủ soái, còn tao chỉ là phó giám đốc sản xuất… *Mẹ Bồng Con*. Hiện giờ giám đốc Tám đang ngụ trên sân thượng nhà này hát karaoke búa xua và vẽ tranh túi bụi. Nó bị "mát" kể từ hôm tiếp quản hai cái hột sần sùi ma quái hình quả trám…

- Hả?

- Tha cho tao. Mày làm ơn nới tay một chút kẻo tao chết bất đắc kỳ tử. Hu hu… Tầng hai, tầng ba căn nhà chính là sào huyệt băng đảng *Mẹ Bồng Con* khét tiếng tụi tao, trong đó chứa đầy nhóc con nít mua rẻ từ các "ác mẫu" nhà thương thí…

X nhanh chóng đẩy Chín Ma Túy vô cánh cửa đóng sầm và giúp gã hóa thân thành khúc củi bằng một đòn điểm huyệt gọn gàng.

Anh ra lệnh cho người đàn bà lớn tuổi phụ trách coi sóc "nhà trẻ" bọn tội phạm:

- Tôi là trinh sát đảo Chà Là. Hang ổ bọn mẹ mìn, bắt cóc, xì ke, ma túy đang bị nhân dân hun khói. Bà phải chuộc lỗi lập công gọi điện báo cảnh sát hình sự gấp, phần tôi sẽ lên sân thượng tiêu diệt tên cầm đầu.

Mọi chuyện diễn ra như… mơ. Còn phải hỏi, vừa đặt chân lên tầng cao nhất, X hết hồn dụi mắt lia lịa trước một Tám Xì Ke hoàn toàn biến dạng. Rõ ràng Chín Ma Túy và cặp nữ ma đầu Nụ Bắt Cóc, Lê Mẹ Mìn đã nhận định trung thực về "chủ nhân" của chúng. Chẳng màng quan tâm đến khách lạ xuất hiện, Tám Xì Ke thản nhiên cầm micro trước màn hình say sưa hát karaoke. Dưới gót giày gã lúc này là tranh tượng ngổn ngang lềnh khềnh như… rác. X nín thở trườn người tới đống giấy rô-ki, khung vải, hộp màu đồ chơi đất sét của con nít lớp Mầm, Chồi, Lá. Anh kinh dị khi thấy mớ nguyên liệu rẻ tiền ấy đã chuyển hóa thành tác phẩm với đủ các trường phái trừu tượng, siêu thực, dã thú, tả chân…

X bàng hoàng đúng 15 giây. Giây thứ 16, anh tỉnh ngộ khám phá ra chân lý. Ố là la, lúc bàn tay bẩn thỉu của Tám Xì Ke "nhả" micrô, gã không ngừng vuốt ve hai cái-hột-hình-quả-trám-phát-sáng.

Tám đưa lên môi hun hít chùn chụt:

- Cám ơn hai phép lạ thần thông! Nhờ chúng mày mà tao đương nhiên thành họa sĩ lớn. Chụt chụt! Tao quyết tâm luyện giọng karaoke tối đa để kiêm thêm nghề ca sĩ ngôi sao. Chụt chụt! Tao sẽ biểu diễn trước đám đông quần chúng bên cạnh Lam Trường, Đan Trường, Vân Trường, Đoan Trường, Đoạn Trường, Dồi Trường.... Biệu hiệu tao sẽ là Đêm Trường ca sĩ…

Nước mắt tên Xì ke ràn rụa vì… hạnh phúc. Gã thổn thức:

- Tao thề không bao giờ dâng "phép lạ thần thông" cho trùm Robert ghẻ xã hội đen. Nhờ chúng mày mà tao tỉnh cơn ghiền xì ke mãn tính. Tao sẽ giải tán lò sản xuất *Mẹ Bồng Con*, giải nghệ nghề đâm thuê chém mướn bảo kê bến cảng để đi làm nghệ sĩ nổi tiếng. Tao sẽ đốt nhà lá xây nhà lầu… WTC NewYork, hu hu hu…

- Ha ha ha…

Tiếng khóc và tiếng cười vang lên một lượt. X nhịn hết nổi, anh bay đến chụp ngũ trảo vào đại huyệt Tám Xì Ke đồng thời thu hồi hai hạt dẻ quyền năng. Giọng anh nhẹ tênh:

- Còi cảnh sát hụ rồi kìa. Ông anh nghĩ đến chuyện hoàn lương thì quá muộn, tối thiểu ông anh cũng phải trả lời về tội ác đày đọa con nít trong quá khứ. Phải chi ai cũng biết trẻ thơ, phụ nữ, muông thú là bè bạn thì…

Anh mơ màng kết luận:

- Con người sẽ từ bỏ mọi thói hư tật xấu, xa lánh mọi tệ nạn xã hội tầm thường nếu có những sân chơi nghệ thuật ý nghĩa dành cho họ. Điều đó đúng hay sai hả các em gái Tịnh, Thuyên, Trâm?

*

Mơ Thuyên không thể trả lời X vào lúc này cho dù cô có pháp thuật nghe được âm thanh "thần giao cách cảm". Đơn giản là bởi tay cô đang nằm trong tay người đàn ông đa tình, hào hoa, quyến rũ nhất trái đất mang tên Mr. Tình tại Hội chợ Mùa Xuân tổ chức ở công viên lớn nhất thành phố. Dưới bàn tay chở che của hắn, Thuyên có cảm giác đôi chân mình đang khiêu vũ trên một dòng sông băng.

Đêm hội hoa đăng biến cánh rừng hiếm hoi giữa đô thị thành nơi trú ẩn của lứa đôi. Thuyên ngước nhìn ánh sáng li ti đủ sắc màu trên những ngọn cây, thì thầm:

- Đẹp quá!

Tình trố mắt. Vóc dáng cao lớn thanh tú cùng cái trố mắt của hắn hấp dẫn đến mức nhiều cặp dừng lại quan sát hai người như bị sức hút từ tính.

- Em nói cái gì đẹp nhỉ?

- Ánh sáng! Promethée là người đầu tiên đem lửa về trái đất, từ đó ánh sáng soi khắp thế gian.

- Ồ không, tôi chỉ yêu bóng đêm. Tôi sinh ra từ bóng đêm, nơi không ánh sáng nào soi thấu được.

Thuyên sửng sốt:

- Ông không phải là người lãng mạn à? Ở Đồi Hồng, ông chinh phục trái tim mọi người như một giáo chủ…

- Đúng! Tôi tồn tại như một câu nói của Hoàng đế César "Tôi đến, tôi thấy và tôi thắng". Hiện giờ tôi đang đến.

- Trời ơi, vậy mà có lần ông nói "biết lắng nghe sự im lặng của mỗi người"…

Bàn tay nhỏ nhắn lẹ làng rời khỏi tay Tình làm hắn hơi dao động. Tuy nhiên "sứ mạng thiêng liêng" làm hắn trấn tĩnh kịp thời. Trong đầu hắn, những tần số ngoằn ngoèo vẽ thành tiếng nói:

- Nghe nè Mơ Thuyên. Tôi đến địa cầu để tìm người hợp tác, cụ thể là một phụ nữ ngoại hạng. Em đạt yếu tố đó, em biết phép đằng vân, biết dùng tranh tạo ra tiền, danh vọng. Tôi có thể hô biến chiếc *Spacy* thời trang của em thành một chiếc đĩa bay nếu em muốn…

- Trời ơi!

Thuyên bắt đầu run lẩy bẩy trước tia nhìn toàn… tròng trắng của hắn. Giữa lúc cô tuyệt vọng, miệng cà lăm thì từ trên cây, một bóng ma trắng toát ụp xuống cổ họng Tình.

- Ngaaooo!

Cuống họng hắn rách toạc trước nanh vuốt con mèo Khói. Thuyên bưng mặt tưởng mình sắp xỉu. Mô Phật, máu vị giáo chủ Ái tình ồng ộc màu xanh…

Mười một

Không có những hạt dẻ thần thoại
Chúng ta chẳng còn là Lọ Lem
Chúng ta bị mất tiêu phương hướng
Như chàng Aladin lạc mất... Thần đèn!

Vì vậy chúng ta phải hoan hô X
Hoan hô hai hạt dẻ trở về
Hoan hô người rừng và ba con thú
Giúp chúng ta hồi phục nỗi đam mê

Ba lần chúng ta trải qua cái chết
Chết trái tim, chết lý trí, chết tâm hồn
Mọi tham, sân, si... trở thành rỗng tuếch
Xin giã từ các Hoàng-tử-bất-lương

Xin giã từ ba ông "Thần tượng" dỏm
Suýt làm chúng ta rơi nước mắt học trò
Chúng ta còn một lần mơ mộng
Phép lạ lần này chắc chắn hết... buồn xo!

Tịnh gấp nhật ký. Bài thơ thứ mười một là một sáng tác bổ sung. Mắt cô mở to như cố hình dung những biến cố khủng khiếp xảy ra với từng người…

Mộng Trâm khác hẳn Mơ Thuyên, cô không tung tăng dưới đất như bạn mà được Mr. Tài mời ăn tối ở nhà hàng Chọc Trời. Trên tầng thứ 36, hai người tha hồ quan sát *Sài Gòn by night* từ chiếc bàn ăn ưu tiên cạnh ban công dành cho khách đặc biệt.

Tài khởi sự thăm dò:

- Cô nhảy xuống được chứ?

- Đừng ghẹo em. Nhóm tụi em đã bị mất phép-lạ-bay…

- Tôi thù phép lạ ấu trĩ và chỉ tin có tiền bạc. Cần chi phải xin xỏ chiếc thảm thần của các bà tiên. Chính tôi sẽ tậu cho em *Boeing 777* hoặc *Airbus* hiện đại nhất. Nếu cần thiết, tôi sẽ đưa em lên đĩa bay để…

Tài im bặt. May mà dãy-tần-số-trong-đầu-gã-ngoằn-ngoèo, bằng không ắt bị "hớ" nặng. Tội nghiệp Mộng Trâm, cô chép miệng thật ngây thơ.

- Chậc, em hiểu quyền lực của ông. Tại sao em không gặp ông lúc chưa bị… mất giọng nhỉ? Lúc đó em sẽ hát ông nghe những bản nhạc thời thượng mà em là tác giả. Tiếc ghê!

- Khỏi tiếc! Sự tồn tại của em là quà tặng của thượng đế. Em là kẻ duy nhất "thấy" được thế-giới-bên-kia. Em thấy rằng Robert Ghẻ trong hình thù con bạc cụt đầu, đúng không? Thằng trùm xã hội đen hạng bét ấy vừa rồi nhờ Mr. Tước khất nợ đấy. Khửa khửa! Nó có "chạy thuốc" cỡ nào cũng đố thoát lưỡi Thần Tài…

Tài bắt đầu lảm nhảm. Gã hưng phấn đến nỗi chất từng cọc bạc lên bàn và móc hộp quẹt ga. Số tiền gã sắp đốt trị giá tương đương ngân quỹ hàng năm một tỉnh lẻ.

Trâm bật dậy thảng thốt:

- Đừng làm vậy ông Tài. Đốt đô la là vi phạm pháp luật…

Phản ứng của Trâm còn chậm hơn đám nhân viên phục vụ tầng thứ 36 nhà hàng Chọc Trời. Coi, họ đâu hề giống nhân viên. Họ lẹ làng kéo khăn đen trùm đầu và áp sát Mr. Tài bằng những hung khí kỳ dị.

Robert Ghẻ hiện lên sau lưng họ, hiện ra như ma. Tên trùm cười hô hố:

- Hô hô hô! Tao đợi giây phút này từ lâu. "Con rệp" ghi âm ở phòng VIP casino Chala cho biết mày sẽ tới đây cùng con bé "BA TRONG MỘT". Tao cũng đoán mày sẽ chinh phục tình cảm con bé bằng cách đốt tiền quen thuộc. Hô hô hô! Mày giàu quá còn tao "vã độ" quá! Mày và thằng Mr. Tước hạ nhục tao liên tục. Chỉ có quỷ mới bấm nút khuy măng-set chảy ra tiền như mày. Tao đã học cách trừ tà từ một pháp sư lừng lẫy. Mày sẽ thấy cọc nhọn, thánh giá của Chúa, chữ Vạn của Phật đâm thủng tim mày. Đồ chủ nợ quỷ dữ!

Robert Ghẻ phất tay. Ngay lập tức, những hung khí mang hình thập giá, chữ Vạn lập lòe trước mũi Tài, còn thanh cọc nhọn lủi thẳng vô ngực trái gã.

- Khửa khửa khửa…

Mọi chuyện diễn ra trong tích tắc. Tràng cười Tài lồng lộng ghê rợn, gã cứ để tự nhiên cho thanh cọc xuyên thủng qua lưng đi đi lại lại, lồng ngực vỡ toang của gã lúc này ri rỉ thứ dung

dịch màu xanh và máy móc lòng thòng.

- Rooo! Rooo! Rooo…

Robert Ghẻ và đám đàn em sát thủ ngất tại chỗ. Mộng Trâm "máu lạnh" hơn. Người đẹp kênh Nhiêu Lộc nín thở núp sau quầy quan sát vị chúa tể tiền bạc loạng choạng rơi từ ban công tầng 36 xuống đất.

- Á!

Tiếng thét Trâm lơ lửng bởi cái bóng của "oanh tạc cơ" vẹt Lửa xẹt vào. Vẹt vẹt! Rõ ràng con chim thần biết lối thoát. Vẹt vẹt! Trâm chạy như kẻ mất hồn theo sự hướng dẫn của con Lửa. Đầu cô chỉ có một đáp số duy nhất: phải gọi điện cho cảnh sát hình sự ngay.

*

Bộ ba uy tín nhất trái đất vừa nhập một đã tan tành hai mạng là Mr. Tài và Mr. Tình. Hơn ai hết, Mr. Tước có linh cảm điều đó. Đi dạo cạnh người đẹp Miên Tịnh trong khu du lịch Bình Quới gió đêm cuối năm lành lạnh mơn man mà y thấy lòng như lửa đốt. Có điều người đẹp quá thánh thiện, trong sáng, hồn nhiên làm y khó nói năng. Gắng gượng mãi, y mới nặn ra một câu bài bản:

- Đời là một chữ T, thưa tiên nữ! Chữ T mạnh nhất là Tước, có tước vị quyền lực sẽ đẻ ra danh vọng, tình, tiền. Em chưa xuất ngoại lần nào phải không?

- Chưa…

- Sẽ có passport cho em đi Mỹ. Ở Mỹ, em sẽ đọc thơ khắp các trường đại học 52 tiểu bang. Em sẽ trèo lên ngọn đuốc tượng Nữ thần Tự Do để phun châu nhả ngọc. Em sẽ đoạt giải Nobel văn chương năm… 18 tuổi.

- Chúa ơi, ông "nổ" quá!

- "Nổ" là cách tiếp thị ngắn nhất để đưa tư tưởng đến khách hàng của mình. Em có thể không ưa lời nói của tôi, nhưng sự thực vẫn là sự thực: tôi đã giải quyết đơn đặt hàng của các em trong vòng một tuần lễ.

- Á à, em biết ông là sư phụ, thầy dùi, bác sĩ, cố vấn, quân sư quạt mo. Nhưng quyền lực thế gian nào cũng có giới hạn, vua chúa nào cũng phải thay đổi. Chẳng lẽ ông tồn tại vĩnh cửu?

- Hê hê hê…

Tịnh bước lùi sau lưng Tước. Cô cắn môi:

- Này ông Tước, ông thích nhóm tụi em ở điểm nào?

- Hê hê! Tôi không thích cả nhóm mà khoái mỗi mình em. Em có pháp thuật hay, làm thơ hết sẩy con cào cào, nhan sắc trời cho bá cháy con bọ chét. Em với tôi hoàn toàn ăn rơ khi hợp tác. Đi cạnh tôi, em sẽ được gọi là "nữ hoàng quyền lực" và đi cạnh em, tôi sẽ được mệnh danh là "vị hoàng đế không ngai có dòng máu nghệ sĩ".

Trời ạ, cái gọi là "tình cảm" của Tước xét cho cùng như một hợp đồng trao đổi hai bên đều có lợi riêng. Tịnh đột nhiên liên tưởng đến hình ảnh xả thân vì người khác của X, cô nhún vai:

- Cuộc đi chơi của chúng ta chấm dứt. Tôi xin phép được về…

- Khặc khặc, mày chưa về được đâu con bé!

Đệ tam nhân vừa phát ngôn là một sinh vật khổng lồ tựa đười ươi Phi châu trùm khăn đen ngụy trang kín mặt, chỉ chừa hai con mắt vằn vện gân máu đỏ au. Từ bụi rậm, hắn nhảy xổ ra như ăn cướp. Hai cánh tay hắn chờn vờn muốn tách cô gái khỏi vị vương tôn công tử thế giới ngầm. Hắn cất giọng khàn khàn:

- Đưa ngay cái hạt-dẻ-lọ-lem-thứ-ba cho tao. Chúng mày không chống lại tao được đâu. Tao sẽ "khử" thằng Robert Ghẻ phỗng tay trên hai-cái-hạt-dẻ do lũ *Mẹ Bồng Con* cống nộp. Có đủ phép lạ "BA TRONG MỘT", tao sẽ là... là…

Miên Tịnh như bị dội một gáo nước lạnh vào đầu. Cô không hề run sợ. Ít ra thì cô cũng biết Robert Ghẻ đứng đằng sau vụ này, mà Robert thì là "cái thá" gì đối với Hoàng tử Tước nhỉ? Ngay cả gã đười ươi bịt mặt kia…

Cô nói tỉnh queo:

- Cứu em, ông Tước ơi! Đã đến lúc ông chứng minh "bàn tay nhám" của ông rồi đó?

Được người đẹp cổ vũ, Tước phấn chấn thấy rõ. Y cười thật đểu:

- Hề hề, nghe đại mỹ nhân nói chưa. Hẳn rằng ngươi biết tỏng ta con cái nhà ai, rằng ta có thẻ "Kim bài miễn tử"…

- "Miễn tử" con khỉ mốc!

Tên bịt mặt rống lên như heo thọc tiết. Hắn chụp cổ áo Tước bằng bàn tay sắt và sử dụng bàn tay còn lại tát lấy tát để. Hắn rít còn hơn rắn độc:

- Gừ gừ, đồ ngu! Mày hết thời rồi thằng con-nít-dưa-hơi ơi! Thế lực của mày đang bị tổng thanh tra toàn diện. Bố mẹ mày hiện bị tóm. Toàn bộ hệ-thống-gỡ-bùa chân rết của mày đứt tung từng mảng bởi bọn đàn em phản phé. Lệnh truy nã mày sẽ xuất hiện vài ngày tới. Tao chính là sứ giả hải ngoại có mặt trong phiên họp của Robert Ghẻ ở du thuyền Thanh Đa đây. Tụi tao đã tìm được một thầy dùi, sư phụ, quân sư, cố vấn mới. Vai trò mày đã hết…

Mà "vai trò Tước" có vẻ… hết thiệt. Khi tên sứ giả xã hội đen hải ngoại buông tay, mặt mày Tước sưng phồng như một cái mền. Y nằm thẳng cẳng.

- Gừ gừ…

Tên đười ươi bịt miệng lừ đừ chuyển mục tiêu sang cô gái chân yếu tay mềm. Tuy nhiên tiếng gầm gừ lần này không phải do hắn phát ra mà từ con cẩu nòi Phú Quốc:

- Á á…

Tay thích khách lãnh đòn "nhân quả" đúng nghĩa. Coi, hắn tát nạn nhân thương tích cỡ nào thì bây giờ bị bầm dập tương tự trước móng vuốt Lọ Nghẹ cỡ đó. Chưa đầy năm giây, hắn đã nằm một đống kế anh chàng "cựu hoàng tử" quyền năng.

- Gâu gâu!

Khỏi cần Lọ Nghẹ nhắc nhở, Tịnh cũng hiểu phải làm gì. Lạy Chúa, việc đầu tiên là "phôn"

cho cảnh sát đặc nhiệm, dễ gì họ thu hoạch được hai sếp sòng đằng sau bức màn nhung.

*

Đối với ba cô gái, những biến cố xảy ra giống như một cơn mơ. Cơn mơ đầu tiên về ba hạt dẻ đúng là mơ mộng nhưng cơn mơ lần này rõ ràng… ác mộng. Bảy ngày sau ác mộng, báo chí truyền hình phát thanh đồng loạt đưa tin động đất thế giới ngầm với ông trùm Robert Ghẻ và đám đàn em nội địa lẫn hải ngoại sa lưới pháp luật. Tâm địa chấn mang tên Mr. Tước, dư luận hầu như không tin ông hoàng con là "cha đỡ đầu" các phi vụ tày trời. Casino Chala bị khui thẳng thừng, các phóng viên đã tốn nhiều giấy mực thêu dệt chuyện hoang đường của những đại gia tiêu tiền như rác tại sòng bạc.

Tuyệt nhiên không ai nhắc đến Mr. Tài, Mr. Tình và X. Chẳng lẽ các sếp sòng tội phạm bị á khẩu ư? Ồ không, họ tự hiểu ngầm rằng cái gì thuộc về phạm trù siêu nhiên hãy để siêu nhiên giải quyết. Khai bậy bạ về Robot, người-máy-chảy-máu-xanh, chó-mèo-chim-người rừng có "sức mạnh Samson" mất công bị quy chụp sút chuồng nhà thương điên Chợ Quán. Riêng ba-hạt-dẻ-thần-thông lại càng phải câm như hến. Ai đời những ông chủ lừng danh lại… Harry Potter ba cái mớ cổ tích tuổi dậy thì?!?

Chính nhờ thế mà tung tích Tài, Tình tuyệt đối được bảo mật.

Tại căn cứ bí ẩn không dấu chân người nằm trong lòng ruột đất thuộc vùng đồi sa thạch đỏ Hòn Rơm, nhị vị giáo chủ thần tài, thần ái tình đang nằm thư giãn với bông băng thuốc đỏ chằng chịt khắp cơ thể. Trời ạ, họ giống hệt hai xác ướp cầm hai tờ báo trên tay.

Đôi mắt toàn tròng trắng của Tài lóe sáng:

- Xong! Sứ mạng chúng ta ở địa cầu kết thúc. Chúng ta đã bị "bể"….

Cặp con ngươi trắng dã của Tình rời khỏi tờ báo. Hắn ậm ừ:

- Rooo! Rooo… Chúng ta đã được Hội đồng Bác học trên hành tinh Tương Lai thiết kế ưu việt nhất, thế mà vẫn thất bại. Rooo! Rooo!… Chúng ta không chỉ là thế-hệ-máy-tối-tân-nhất-vũ-trụ mà còn được hoàn chỉnh mô-đen robot dạng… người. Chúng ta biết phong tục tập quán tâm sinh lý con người, được trang bị máy sản xuất tiền tí hon vô hình, được cài đặt bộ nhớ yêu đương tình cảm thương mến thương nhưng sự rung động giới tính nam nữ lại... không có. Rooo! Rooo!… Chúng ta còn bị lộ tẩy bởi dòng máu màu xanh lúc bị thương…

- Và lòi ra máy móc, bánh răng, dây điện trở tại lỗ thủng nữa chớ. Đêm hôm ấy…

- Rooo! Rooo!… Đêm hôm ấy đồng loại bị rụng từ tầng 36 nhà hàng Chọc Trời. Nhận được tín hiệu S.O.S, tôi cầm lái một chiếc xe tải bít bùng chạy đến dù cổ họng rách toạc. Tôi đã xúc đống-sắt-vụn-đồng-loại lên xe trước bất cứ ai khác. Chúng ta đã phi một mạch về căn cứ Đồi Hồng để "sạc điện" điều trị vết thương. Rooo! Rooo!… Giờ tụi mình tháo băng là vừa…

Hai "xác ướp" từ từ tháo bông băng chằng chịt. Tình gỡ đám bùng nhùng nơi cần cổ còn Tài "lột" đống vải liệm nhét đầy trái tim trống rỗng. Mười phút sau, chúng trở thành hai robot sát thủ trong phim xi nê. Robot Tình thở dài:

- Vĩnh biệt địa cầu, vĩnh biệt Mơ Thuyên trong trắng. Hội đồng Bác học trên hành tinh Tương Lai đã phát sóng kêu chúng ta đến tọa độ Z. Phi thuyền vũ trụ đang chờ chúng ta tại cửa biển… Rooo! Rooo!…

Mười hai

Nào, úm ba la hỡi các thiếu nữ
Tụi mình đang lứa tuổi thần tiên
Tụi mình đang cách tân mọi thứ
Chẳng làm ai khó chịu, buồn phiền

Chúng ta úm ba la tìm gió
Gió thổi bay đến một cù lao
Chúng ta úm ba la tìm X
X tan đi một cách ngọt ngào

Chúng ta úm ba la tìm mộng
Mộng lang thang suốt bốn phương trời
Chúng ta úm ba la tìm nước
Nước thẹn thùng bèo giạt, hoa trôi…

Thôi, không thèm úm ba la nữa
Mắt chúng ta nhòe lệ mất rồi
Khi cái Thiện rời xa trái đất
Cổ tích từ nay thiếu lứa đôi!

Tịnh gấp nhật ký bằng… nước mắt. Bài thơ cuối cùng đã xong, nhưng còn trước đó? Trước đó cô và các bạn đã biết gì về nước-mắt-của-X?

Cổ tích bắt đầu được kể như sau: suốt một tuần khi giao trả "hai hạt dẻ" cho nhóm "BA TRONG MỘT", phái đoàn đảo Chà Là quay trở về cố xứ trong tâm trạng hoang mang tột cùng. Những gì X và đàn gia súc chứng kiến, tham gia tại thành phố đã làm thay đổi tận gốc rễ mọi sinh hoạt của họ. Nhất là X. Anh đã trở thành một-con-người-khác-hoàn-toàn. Đáng tiếc là cái khác biệt ấy không thể thốt thành lời trước ba con thú. Biện pháp duy nhất để "hóa đồng mẫu số" một ngôn ngữ chung là… xuôi ghe tới Cù lao Phiên Dịch. Chỉ có tại cù lao Phiên Dịch, loài người và loài thú mới không còn biên giới, quốc tịch cách ngăn.

X neo ghe. Anh hồi hộp bước lên bờ đứng thẫn thờ ngay chỗ lần đầu tiên gặp Khói, Lửa, Lọ Nghẹ:

- Ngồi xuống đây nói dóc anh em ơi. Tôi nhớ hồi làm quen các bạn, đứa thì què giò, đứa thì lọi tay, đứa xụi cánh…

Ngược lại với sự chờ đợi của X, ba con chó, mèo, vẹt không hề hân hoan mà chụm đầu vào nhau rù rì một cách khó hiểu. Chúng lần lượt phản ứng theo thứ tự tuổi tác. Lọ Nghẹ "già" nhất nên gân cổ trước:

- Cám ơn chủ nhân gợi lại kỷ niệm. Hồi đó chúng tôi bị thương về mặt thể xác còn hôm nay chủ nhân bị tàn phế về mặt tâm hồn.

Khói tiếp tục:

- Tâm hồn chủ nhân lúc này đã bị tì vết. Chủ nhân đã làm bẩn môi-trường-trong-suốt.

Lửa có vẻ khổ sở. Nó là em út trong đàn gia súc:

- Đầu đuôi cũng tại tôi. Chính tôi dụ dỗ chủ nhân về Sài Gòn chơi nhằm thỏa mãn nỗi tò mò về 3 hạt-dẻ-phù-thủy. Nào ngờ mọi chuyện không dừng lại chỗ đó. Chúng ta tự nhiên can thiệp mỗi người một kiểu, cuối cùng trái tim chủ nhân bị nứt nẻ tùm lum.

"Nứt nẻ tùm lum" ư? X đặt tay lên lồng ngực trái cười khan. Vâng, trái tim anh hiện giờ có tới 3 ngăn, mỗi ngăn đựng một yểu điệu thục nữ mắt biếc môi hồng thu nhỏ. Anh không còn chỗ chứa ba chiếc *Spacy* đời mới của các cô nhưng thừa chỗ để ba hạt dẻ.

Đàn gia súc chó, mèo, chim ngó thái độ X lại càng tức khí:

- Chủ nhân "tiêu" rồi, chủ nhân bị quả báo nhãn tiền…

- Tránh vỏ dưa gặp vỏ dừa. Tránh được cô Trâm thì gặp cô Thuyên, tránh cô Thuyên thì gặp cô Tịnh. Đời chủ nhân kể như bế mạc.

- Hic hic… Thần sắc chủ nhân ngày càng xuống dốc. Tiếng-sét-ái-tình-nhảm-nhí quả là ghê gớm…

X ra dấu cho các đồ đệ im lặng. Anh khởi sự bài thuyết pháp hùng hồn:

- Tôi hiểu được số phận mình. Mọi thứ xảy ra đều nằm trong sự sắp xếp của định mệnh. Anh em nhớ lời dưỡng phụ tôi trăng trối chăng: "Trong vũ trụ hình học không gian, X luôn là điểm nhấn khởi đầu và chấm dứt bằng Y". Chuyến du lịch thành phố vừa qua, tôi đã gặp "Y" và lãnh đủ. Anh em ơi, mới đầu Y không là gì cả, Y mơ hồ như chúng ta bày tỏ tình cảm với "phụ nữ, muông thú, trẻ thơ" rất đỗi bình thường. Nhưng dần dần Y làm cho con người phân biệt ra giới tính khác nhau, Y bắt con trai ăn mặc tươm tất hơn, thái độ đàng hoàng hơn, giao thiệp phóng khoáng hơn, ăn nói văn hóa hơn. Y buộc con gái soi gương thần để xem mình là Bạch Tuyết hay mụ phù thủy có trái táo tẩm thuốc độc. Nói tóm tắt: Y chính là "Yêu" theo ngữ vựng người trái đất.

Anh thở dài:

- Tôi là người trái đất vì vậy tôi phải sống đúng quy luật sinh tồn của họ.

Lọ Nghẹ sủa ông ổng:

- Gâu gâu! Chủ nhân lầm rồi. Chủ nhân là vẫn thạch, là một hòn đá trời rơi xuống đảo Chà Là cách nay 19 năm. Gâu gâu! Chủ nhân đừng lợi dụng hàm số X gặp Y mà quên nguồn cội.

Khói meo meo tha thiết:

- Méo méo! Nhân biến cố trầm trọng này, chúng tôi đành tiết lộ bí mật quan trọng với chủ nhân, rằng: ba đứa mèo, chó, vẹt chúng tôi không phải là gia súc dưới địa cầu. Méo méo! Ba đứa chúng tôi cùng hộ khẩu với chủ nhân ở định tinh mang tên Kiếp Sau cách trái đất tỉ tỉ tỉ… năm ánh sáng. Chúng tôi được gửi đến cách đây một năm trên đĩa bay Z nhằm giúp đỡ chủ nhân vượt khó. Đĩa bay Z đáp mạnh quá khiến chúng tôi tróc vẩy trầy da…

Lửa buồn thiu:

- Vẹt vẹt! Trong vũ trụ có nhiều dải ngân hà, trong ngân hà có nhiều thái dương hệ, trong mỗi thái dương hệ đều có một định tinh và các hành tinh quay quanh nó. Bất cứ thái dương hệ

nào cũng có một hành tinh mang sự sống. Vẹt vẹt! Địa cầu là một hành tinh quay quanh định tinh Mặt trời thuộc một thái dương hệ. Chúng ta thuộc một thái dương hệ khác. Thái dương hệ chúng ta có định tinh Kiếp Sau và hành-tinh-mang-sự-sống Tương Lai…

Trí thông minh của X từ từ giãn ra. Anh thống kê lại cuộc phiêu lưu vừa qua và ôm đầu trước một sự thực khủng khiếp. Giọng anh khàn hẳn:

- Trời đất! Chẳng lẽ các bạn được gửi xuống đây để giúp tôi truy quét hai tên robot có dòng máu xanh thuộc hành tinh Tương Lai?

- Ô kê! Một năm trước, phi thuyền của chúng bị đĩa bay Z chúng tôi tiêu diệt. Nhưng chúng tôi sống nhờ hệ-thống-sạc-điện-năng-vô-tận. Hy vọng chúng không biết nơi chúng tôi đã giấu đĩa bay. Chúng nhập tịch địa cầu với tên họ là…

- Tôi biết chúng là Mr. Tài, Mr. Tình. Nhưng… đĩa bay các bạn giấu ở đâu?

Ba con chó, mèo, chim đồng thanh:

- Ngay tại đây, thưa chủ nhân. Đĩa-bay-Z-chính-là-cù-lao-phiên-dịch. Đứng trên phần nổi lên mặt nước của Z, chúng ta bắt sóng tần số thông ngôn của mọi chủng loài dễ dàng. Chủ nhân nghĩ sao?

X còn nghĩ gì nữa. Trong đầu anh lúc này lung linh hình ảnh của "Y", của ba công chúa Tịnh, Thuyên, Trâm. Hình ảnh đó không chỉ lảng vảng trong đầu mà còn lung linh mặt nước. X hiểu, chẳng ngọn sóng nào xóa nổi nó, dù là sóng thần. Và X biết sẽ chẳng còn cơ hội tái ngộ "Y". Nước mắt anh ứa ra…

Đêm hôm đó, nhóm "BA TRONG MỘT" đều nằm mơ. Ba bà tiên trong giấc mơ Tịnh, Thuyên, Trâm dung nhan khác nhau nhưng truyền đạt mệnh lệnh với nội dung thống nhất. Họ gõ đũa thần ngọt xớt:

- "3 lần tử, 1 lần sinh". Đã đến lúc các con gặp Sự Sống. Các con còn chờ gì mà chưa sử dụng phép mầu 3 hạt dẻ để gặp sứ giả cầm trong tay chữ T nhân đạo nhất?

Điểm giống nhau thứ 99 giữa các cô là mau chóng đoán điềm giải mộng tại quán cóc quen thuộc.

Tịnh nói:

- Đừng ngạc nhiên khi tao đến điểm hẹn bằng… xe đạp. Đêm qua, bà tiên hướng dẫn tao về sự sống và lòng nhân đạo. Tao không thể ích kỷ và đánh lừa mình với chiếc *Spacy* sang trọng. Tao còn bị ám ảnh bởi các ông Tài, Tình, Tước. Chúng ta không thể nô đùa trên nhung lụa trước sự thiếu thốn của quá nhiều người.

Trâm nói:

- Mày không thấy tao đi lô-ca-chân tới đây sao? Á à, là đứa con gái xuất thân nhà nghèo, tao dư sức hiểu ước muốn thay đổi của mình, có điều ước muốn trả giá quá đắt. Tao đã gửi bán chiếc *Spacy* để góp quỹ từ thiện địa phương. Tao tin bà tiên của tao muốn thế.

Thuyên nói:

- Tao cũng rứa. Tao giao cái phương tiện di chuyển đắt tiền ấy cho nhà chùa làm công quả.

Nước mình còn thiên tai bão lụt dài dài. Lần đầu tiên đi xe đạp đến điểm hẹn, tao thấy lòng nhẹ như mây ấy. Y chang ngày được phần thưởng vào cấp hai hồi nớ. Ơ, mà bà tiên nhắc tao về sứ giả chữ T…

Ba cô gái không hẹn mà cùng nhìn vào mắt nhau đột ngột. Họ hổn hển:

- Khai trương tam-giác-hạt-dẻ đi. Lạy Chúa! Mô Phật! Cầu trời chữ T là Thiện, là… là… X!

*

Tất cả mọi ước mơ cuối cùng đều tới đích, cho dù tác giả của ước mơ tính tình cùng hung cực ác hoặc cực kỳ hiền lành. X đã tiên đoán đúng: định mệnh muốn như vậy. Định mệnh muốn tọa độ Z của Hội đồng Bác học trên hành tinh Tương Lai tương ứng với… tọa độ đáp đĩa bay Z của định tinh Kiếp Sau. Rõ ràng không chỉ trái đất tròn quay mà vũ trụ cũng… tròn quay. Trời ạ, không tròn quay thì tại sao những chủng loài sinh vật của trái đất tí tỉ tí… năm ánh sáng lại cùng hội tụ tại vùng biển hoang sơ Cần Giờ?

Đúng giờ Ngọ, một chiếc ca nô từ đường chân trời tấp đến cù-lao-phiên-dịch. Thật ngẫu nhiên khi chiếc xuồng cao tốc ấy được neo sát nách chiếc ghe thổ tả của phái đoàn đảo Chà Là. Hai thanh niên cao lớn đẹp trai vừa nhảy lên bờ là trút liền nón mũ, áo quần, râu tóc ngụy trang để hiện hình thành hai… robot trần trụi tối tân nhất của nền văn minh cơ khí ngoài trái đất. Đó là hai cỗ máy biết đi phát ra tiếng xè xè...

Mr. Tài lên tiếng trước:

- Rooo! Rooo… Chúng ta là những người máy vô địch. Không còn lớp-da-người-phủ-bên-ngoài và dung-dịch-máu-xanh-nhân-tạo, chúng ta bất tử trước mọi đối thủ.

Mr Tình thận trọng:

- Rooo! Rooo… Đồng loại nói vừa có lý vừa phi lý. Chúng ta có thể bách chiến bách thắng trừ trường hợp đụng độ khắc tinh. Theo tôi biết, khắc tinh chúng ta là sinh vật, động vật, thực vật ở định tinh Kiếp Sau. Hội đồng Bác học hành tinh Tương Lai có dặn dò rất kỹ trước khi đổ bộ xuống trái đất, rằng hễ gặp kẻ nào thuộc Kiếp Sau là phải né mút chỉ, dẫu chúng chỉ là lũ chó, chim, mèo.

- Hả? Vậy là phe ta đã gặp chúng…

- Còn phải hỏi. Không có con mèo rừng nào cào rách nổi lớp-da-người-làm-bằng-hợp-chất-bền-bỉ-vĩnh-cửu nơi cổ tôi, ngoại trừ bọn động vật Kiếp Sau. Rooo! Rooo… Không ngờ bọn họ "ngửi" được mùi chúng ta trên trái đất.

- Rooo! Rooo… May phước chúng ta đang lềnh bềnh giữa biển. Ơ, phi thuyền vũ trụ đón tụi mình đến chưa hở đồng loại Ái tình? Rõ ràng đây là tọa độ Z…

- Bùm!

Thắc mắc của cặp robot dạng người được lý giải cấp tốc. Vị trí đất nơi chúng đứng bỗng rung rinh như bị địa chấn sau một tiếng "Bùm" lớn. Chưa hết, phần nổi của cù lao Phiên dịch nứt làm đôi tạo thành cái nắp bật mở của đĩa bay Z. Từ vùng sâu hun hút đĩa bay, X xuất hiện tựa hung thần. Anh bay lượn sau lưng hai tên người máy, vô hiệu hóa nguồn-sạc-điện-năng-vô-tận bằng ngón điểm huyệt sở trường. Anh thấy hai robot cồng kềnh vô khoang đĩa bay như thảy banh nhựa:

- Đỡ lấy hai tên tù binh hỡi Khói, Lửa, Lọ Nghẹ! Chúng đã tự nộp mạng sau khi quậy tan tành trái đất qua thứ mồi nhử danh vọng, tình, tiền. Chúng sẽ được giam đời đời tại Kiếp Sau của chúng.

- Bùùùummm…

Thêm một tiếng "Bùm" nữa nhưng lần này kèm theo vầng mây ngũ sắc và ba công chúa Trâm, Thuyên, Tịnh. X chới với khi nghe các người đẹp gào lên thảm thiết:

- Thiện ơi!

*

Định nghĩa thế nào về "BA TRONG MỘT"? Với đồ uống, đó có thể là "cà phê cộng sữa cộng nước sôi". Với hàng điện máy, có thể là "ti vi cộng xổ số trúng thưởng cộng quà khuyến mãi". Nhưng với ba cô gái mới lớn thì khác: đó là nghệ thuật "Thơ, Nhạc, Tranh nằm trong điều Thiện" vĩnh hằng.

Thiện, Lọ Nghẹ, Khói, Lửa đã bay về trời. Ba cô cũng đã tỉnh giấc mơ hạt-dẻ-Lọ-Lem với ba quyển truyện thần tiên đẫm nước mắt những người trong cuộc. Cổ tích đã chấm dứt, ấy thế mà tôi vẫn cứ hằng tin rằng…

B.C.V

-- Hết --

Chia sẽ ebook : http://downloadsachmienphi.com/
Tham gia cộng đồng chia sẽ sách :
Fanpage : https://www.facebook.com/downloadsachfree
Cộng đồng Google : http://bit.ly/downloadsach